

# SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izdaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 8 K, pol leta 4 K in za četr štiri leta 2 K. — Naročnina za Nemčijo 8 K, za druge tuzemstvske dežele 6 K. Kdor hoče sam po njega, plača na leto samo 7 K. — Naročnina se pošilja na: Upravištvu „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni list stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopis se ne vrača. — Upravištvu: Koroška cesta št. 5, sprejemna pisarna, inserate in reklamacije. — Za večkratne oglase primeren popust. V oddeku „Mala naznanila“ stane beseda 10 vin. — Inserati se sprejemajo do torka popoldne. — Nezaprite reklamacije so pošiljne proste.

## Na uboj ključajo!

Poziv grofa Czernina, da je treba nastopiti proti političnim voditeljem slovanskih narodov, bode na Koroškem našel gotovo velik odmev, kajti tam so tla očitno že dovolj pripravljena.

V St. Rupertu pri Velikovu se je nabralo 220 podpisov za jugoslovansko deklaracijo. Nato je pisala lutorska „Bauernzeitung“ z dne 21. marca:

„Kmetje neke sosedne občine (Velikovca namreč) so se izjavili: Če te hujskarije ne bo konca, ubijemo te hujskajoče farje, porušimo župnišča in četudi bi se na nas streljalo.“

Tako smejo Nemci pisati! Če državna oblast ne poseže vmes proti Nemcem, se bo tudi taktika Jugoslovancov morala popolnoma spremeniti. Pravice do samoobrambe nam nihče ne more odreči!

## Veleizdaja.

Odkar je grof Czernin dne 2. aprila tako srdito napadel češke politične voditelje, s katerimi se čuti ves češki narod edinega, in jih imenoval „veleizdajnike“, se čuje ta beseda v vsaki družbi. Posebno se čuje v naših nemških in nemškutarskih družbah, kjer vlada velika žalost, da se tudi naša prizadevanja po jugoslovanski državi niso zaznamovala kakor veleizdajniška.

Kaj so zakrivili Čehi, da se jih imenuje veleizdajniki? Dne 30. maja lanskega leta so proglasili v državnem zboru, slično kakor naši jugoslovanski poslanci, da hočejo pod habsburško krono samostojno, češko državo, h kateri bi naj pripadala tudi Slovaška.

Ali je to res veleizdajniško? Ravno tako malo, kakor delovanje za uresničenje jugoslovanske deklaracije. Po našem kazenskem zakoniku zakrivi veleizdajjo isti, 1. kdor cesarjevo osebo poškoduje ali ogrožuje ali ovira pri izvrševanju vladarskih pravic; 2. kdor hoče nasilnim potom spremeniti vladovino; 3. kdor hoče odtrgati od države njene dele.

Samo to je veleizdajja po našem zakoniku. Kaj je veleizdajja po mnenju naših nemškutarjev in Nemcev, to je za nas vseeno. Jasno pa je, da se ne da niti delovanje za češko niti za jugoslovansko deklaracijo označiti kot veleizdajniško, kajti v deklaraciji

je izrecno zahtevana oseba cesarjeva, v deklaraciji je izključena vsaka nasilnost in na odtrganje od države nihče ne misli, ampak le na popolno samostojnost jedinstvenih narodov v državi.

Grof Czernin je brez dokazov imenoval Čeha veleizdajnike. Naši nemškutarji in Nemci ga posnemajo ter imenujejo nas Jugoslovane veleizdajnike. Če ne bo nič hujšega, bomo tudi ta sovražni naval srečno in mirno prestali. Ravno ti napadi zopet dokazujejo, kako potrebna je za nas popolna ločitev od Nemcev. Za to pa neumorno paprež za jugoslovansko samostojnost!

## Iz govora grofa Czernina.

Francoski ministrski predsednik Clemenceau je vprašal po zaupniku, ali je naša vlada pripravljena za mirovna pogajanja. Grof Czernin je odgovoril, da samo v tem slučaju, da se Nemčiji varuje brezpogojno nedotakljivost Alzacije in Lorene.

Clemenceau taji, da je stavil našemu ministru tako vprašanje, grof Czernin pa ostaja pri svoji trditvi ter tudi imenuje svojega in francoskega zaupnika, ki sta se pogovarjala o tem. Naj bo kakorkoli noče, vendar smo mnenja, da bi grof Czernin ne smel izdajati zaupnih pogovorov o miru, kajti kdo si bo sedaj upal povprašati pri Czerninu, ali se da z njim o miru govoriti ali ne. Grof Czernin je s tem postal nesposoben za državnika, ki bi se naj, kakor naš cesar hoče, v prvi vrsti trudil samo le za mir.

Grof Czernin je rekel: Karkoli se še zgodi, mi ne izdamo interesov Nemčije.

Avstrijski zunanji minister bi moral govoriti: Naj se še karkoli zgodi, mi ne izdamo interesov Avstrije in njene dinastije. Avstrijskemu ministru mora biti na srcu le dobrobit njegove lastne domovine in dinastije in naj se okoli nas zvedo karkoli hoče. To stališče razumemo. Czerninovega pa ne.

Grof Czernin povdarja, da mi nečemo nobenemu sosedu vzeti njegovega ozemlja. Iz tega sledi, da nadaljujemo vojsko sedaj, ko imamo vse svoje ozemlje nazaj in še precej tujega, za varnost Nemčije

je, kajti Italijani, od nas pošteno tepeni, so za vselej opustili glad po naši zemlji.

Grof Czernin je v svojem govoru dne 2. aprila s ponosom trdil, da bomo Avstrija in Nemčija rešili v Rumuniji židovsko vprašanje. Zidje bodo odslej enakopravni deželani na Rumunskem. To vest bodo nenemške in nemadžarske narodnosti v Avstro-Madžarski sprejele s posebnimi čustvi.

Grof Czernin je gromel proti „veleizdajnikom“ med slovanskimi narodi. Zakaj pa ni rekel, da se med Nemci nahajajo velike struje, ki sanjajo o skupnosti z Nemčijo in hohencolerskih cesarjih; da je med Madžari močno gibanje, ki se hoče popolnoma odtrgati od države in habsburške hiše? Kdor je pravičen, mora predvsem opozoriti na te nevarne struje med Nemci in Madžari.

Kdo podaljšuje vojsko? Najbolj Madžari in Nemci, ki nočejo dati nemadžarskim in nenemškim narodom popolne enakopravnosti. V Avstro-Ogrski bi bila najlepša sloga in edinost, ako bi uživali vsi narodi enake pravice. Sedaj pa nas v Avstriji tlačijo Nemci, na Ogrskem Madžari.

H koncu svojega govora je grof Czernin trdil, da so pred vsem Nemci in Madžari v tej vojni storili nadčloveško isto.

Kaj pa Jugoslovani? Hvala lepa avstrijskemu zunanjemu ministru za to priznanje! Jugoslovani si bomo dobro zapomnili, da so pred vsem Nemci in Madžari trpeli in krvaveli.

Grof Czernin se s tem govorom, ki je vse narode, razven Madžarov in Nemcev, neizmerno razkačil in razžalil, ni upal pred delegate, ampak ga je govoril pred načelniki mestnega sveta dunajskega. Delegati bi z njim pošteno obračunili ter ga naučili, da še je vedno avstrijski minister. Njegova trditve, da so delegatje na velikonočnem dopustu, je laž, ker za delegata ni nobenega dopusta, kadar se gre za izpolnjevanje njih dolžnosti.

## LISTEK

### Iz usmiljenja ...

(Januš Golec.)

Hvala Bogu! Ze nad eno leto nisem več čital v nobenem listu ali časniku spisa ter članka z naslovom: „O koristi vojne. Vojna nam vzbujajo samozavest, krepi domoljubje in poraja ponos. Vojna, ključ do vrat trajnega miru itd.“ V teh letih smrtne košnje po bojnih poljanah, bede, pomanjkanja in gorja v zadnjem kotičku življenja varnega zaledja se je spametovalo človeštvo v toliko, da se ne upa več lagati o vrlihah vojnega zmaja, ampak ga proklinja iz milijonskih ust, hoteč mu uteči iz njegovih smrtonovarnih in kužnih krempljev. Časniki nam še prinašajo od dne do dne poročila o novih zmagah, o tisočerihi ujetnikih in bogato zajetem plenu. Meni se dozdevajo te vesti ledeno mrzle, ker zrem v duhu za vsako zmago nepregledne poljane posejane z grobišči onih, ki so morali pod bojno grudo do sodnega dne, da se je le lahko natisnilo v liste: Zmagali smo!

Da zmagali: a s tisočerihi žrtvami in s potoki lastne krvi. Prebiral bi v zaledju še vsakdo zmago oznanjajoče vesti, ko ne bi hranil vsak časnik onega predalčka krvi in gorja, ki nosi v srce grizeči napis: „Seznam izgub. Naše žrtve za domovino.“ O ta seznam izgub, iztisnil nam je že v teh letih globoko morje solz, odprl brezna družinskega gorja. Za fronto vodiš vsaj z odejo zemlje pokrite mrliče; do-

ma pa trčiš skoro pri vsakem koraku na se žive, nepokrite hromce brez nog, rok, slepce — invalide. Na črni, z grudo pokriti grob ti zdrkne in kane solza sočutja, se obrneš vstran, obrišeš solzo in odhitiš na kraj, kjer ne vidiš leseno priprostih križcev, znakov prezgodnje smrti. Pa danes ti je pokopališče vsako mesto, vsaka vas, da, pri nas celo že skoraj vsaka hiša, ki nam silí pred oči gomile, zaznamovane z živimi križci brez nog, rok in oči... Spočetka vojne so se prikrivali ti živi grobovi zmagoželjni javnosti; a dandanes so pokopališča že tako razsežna, da jih ne morejo več zapirati vrata bolnic in invalidnih zavodov. Grob na fronti in doma! To je črna kolajna te vojne.

Sedel sem v Gradcu za pisalno mizo v zaduhli sobi, čorgajoč po papirju s peresom imena tisočerihi mrličev. Sem se privadil s časom na to delo, da sem ga lahko opravljal brez srca, da, brez vsake misli. Igral sem ulogo rablja, ki si oskrunja roke s človeško krvjo za denar, za vsakdanji kruh. Mojemu debelemu seznamu izgub je povzročal odmor edino le zvonec na zunanjih vratih, ki mi je cingjal na uho prihod raznih strank. Prihajali so v sobo vojaki in čivilisti. Jedni, da sprejmejo z uradnim pečatom potrjeno naznanilo smrti, drugi, da bi zabeležil njih izmena v knjigo življenja — v pomočne bukve.

Taka je bila moja služba: Zapisoval sem smrt in življenje.

Pozvančkalo je nekega jutra na naših zunanjih vratih dolgo zategnjeno brneče, s trikotnim presledkom. Sluga je odprl vrata, po hodniku so se začuli počasni, trudno drsajoči koraki. Prišlec je potr-

kal trdo in premišljeno na notranja vrata.

Na moj nič kaj vabljeni: „Noter!“ so se odprla vrata na stečaj široko. Človeška roka je porivala od zadaj skozi duri vojaka, ki se je nekako branil vstopa. Potiskan od zadaj je stopal počasi, boječe, na tla uprtega pogleda.

Ni bil prostak, ampak nadporočnik, spremljan od elegantno oblečene dame. Na sredini sobe ga je pocuknila spremljevalka nekoliko nazaj, obstal je tu. Tlesnil je po častniško na lahko s petama ter se zravnil v vojaški pozdrav. Bil je velike postave, še z mladeniškim pajčolanom ovitega obraza, a brez — oči... Pozdravili ste me dve mrtvo proseči, prazni, globoko ugreznjeni očesni udrtnini, iz katerih so se spuščale solze, znak siloma usahnelega vira luči.

Slepec je stal, zravnan po vojaško, ni odprl ust, ni izpregovoril.

Mladolčna dama je zaprla počasi duri. hušnila proti meni, govoreč nekako sramežljivo:

„Poročila bi se rada!“

Nehote sem preslišal te njene besede, ker sem zrl osupnjeno ginjen v živi grob, v — slepca, ki ni videl, ne govoril, pač pa jokal.

Dama menda ni uganila mojega zamaknjenege sočutja, zato je tudi nadaljevala, kazaje s kazalcem na slepca:

„Gospod, ta-le nadporočnik je moj ženin.“

Tedaj sem pa le uprl oči v to božjo stvarco, ki mi je pritiščala ženina, slepega in menda celo mutastege. Nevesta je bila kot jelka vitke rasti, mlado-ponosnega obraza, raz katerega pa niste odsevali ne ženska milina ne ljubeznjivost.

(Konec sledi.)



## Nemški razgrajaci na shodu v Št. Janžu odbiti.

Shod, ki sta ga bila sklicala za minulo nedeljo v Št. Janžu pri Spodnjem Dravogradu poslanca Korošec in Verstovšek, je bil nepričakovano dobro obiskan. Bilo je gotovo preko 2000 naših mož, žen, mladeničev in deklet. Bilo so tu zastopane Dravska, in Mislinjska ter Labudska dolina. Kar nas je posebno veselilo, je bila izvanredno številno zastopana sosedna Koroška. To pa tudi ni čudno. Saj se naši, pod še silnejšim pritiskom nego mi živeči koroški bratje doma ne smejo niti ganiti in zato je umevno, da so z veseljem porabili priliko, ki se jim je nudila, da se morejo neovirano pogovoriti s svojimi brati, jim potrditi svoje želje in gorje ter si na ta način olajšati srce. Kraj je bil zelo ugoden za shod, ker se stekajo v Spodnjem Dravogradu tri železniške proge, ena iz Maribora, iz Celovca in Celja. Mnogo ljudi pa je došlo tudi več ur daleč peš, dočim so se zopet mnogi pripeljali na vozovih, okinčanih z narodnimi trobojnicami. Tako se je zbralo na zborovališču najmanj 2000 ljudi.

### Dr. Korošec govori.

Zborovanje se je vršilo na prostornem dvorišču gostilne Čas. Na predlog poslanca dr. Verstovškega je bil izvoljen za predsednika domači župan Bart, ki je zborovalce pozdravil ter dal besedo dr. Korošcu.

Voditelj jugoslovanskega kluba je povdarjal velike krivice, ki so se godile našemu narodu in se mu še vedno goke. Nemoj je bil gospod — Slovenec hlapec, Nemke gospe — Slovenke deklet. To razmerje bi hoteli Nemci ohraniti in potem bi bili zadovoljni. Govornik omenja preganjanja, ki smo jim bili izpostavljeni Jugoslovani tekom vojne.

(Klici nepopisnega ogorčenja: To je kultura!)

To se jim ni posrečilo in se jim tudi ne bo. (Klici: Ne, se jim ne bo! Nikdar nas ne bodo uničili.) Toda ta preganjanja so nam končno odprla oči, da bomo mogli živej svobodno in neovirano le v lastni jugoslovanski državi. (Navdušeni klici: Živila Jugoslavija!)

### Nemški in nemškutarški razgrajaci.

Ko je dr. Korošec govoril že kake pol ure, pa pride na zborovališče kakih 200 Nemcev pod vodstvom žihpoljskega Lučovnika in urednika „Marburger Zeitung“ Jahn. Naši so sprejeli nemškutarje s klici: Proč z nemčurji! Ven z nemčurji itd.! Ti so večinoma ostali v bližini vhoda, oziroma izhoda. Nekaj pa se jih je pomešalo med ostale zborovalce. Da so bili Nemci mirni, bi bili pač mogli ostati neovirano na zborovanju. Toda oni so pač prišli na naš shod, z namenom, da ga razbijajo. Saj je nedeljska „Marburgerca“ pozivljala svoje pristaše, naj se udeležijo zborovanja v največjem številu. Med vrstami je pri tem namignila, za kaj gre. Temu primerno so se seveda Nemci tudi vedli. Motili so izvajanja dr. Korošca z raznimi medklici, med katerimi je bila stara, že obrabljena fraza „Hochverräter“ — „Veleizdajalec.“

### Cemu motite naša zborovanja?

Nekaj Nemcev se je — kakor smo omenili že zgoraj — pomešalo med ostale zborovalce in ta so se v ozadju tvorile posamezne skupine, ki so burno razpravljale. Govornika v ospredju ni nihče več čul. Nemci so se delali silno lpe. Rekli so, da nas vera uči, da se moramo ljubiti med seboj. Toda naši kmetje so jim dobro odgovarjali. Posebno so jih vpraševali: Cemu nas hodite motiti na naša zborovanja?! Kaj mi vas pustimo pri miru in nikdar ne motimo vaših zborovanj. Sedaj se bolje poznamo Nemce, se kaj vemo, kakšni ste! Proč od Nemcev! Jugoslavija je potrebna!

### Nemškutarji so začeli.

Ko so začeli nasprotniki tuliti in razgrajati, je prišel dr. Verstovšek med ljudsko množico in jo je miril. Dasiravno je dr. Verstovšek miril ljudstvo, da naj ne odgovarja z nasilnostmi proti nemškutarjem, vendar so Nemci kar prežali vanj kakor jastrebnice. Toda vse pomirjevanje ni nič pomagalo. Nasprotniki so postajali vedno bolj divji in divji, vpili so in tulili svoj „Heil“, stiskali gorjače, dvigali kamenje, da bi ga zalučali proti govorniku dr. Korošču.

### Nemškutarji hočejo napasti našega voditelja.

Kakor na povelje je hotelo več nemškutarških barab zalučati kamenje, katero so imeli pripravljeno v šepih, proti govorniku dr. Korošču. A naši vrli slovenski možje in mladeniči so čuvali svojega voditelja.

Kakor je kak nemškutar segnil v žep, da bi zalučal kamen na dr. Korošca, že je čutil pest ali palico slovenskega moža ali mladeniča. Tako zvesto so bili naši na straži. In tedaj je zadonel oni mogočni klic: Ven z nemčurji! Ven z Nemci! Nasprotniki so začeli trgati plot, da bi s koli in plankami pobijali naše ljudi. Penili so se divje strasti, kleli, rohneli. Začeli so metati deske in druge dele plota po naših. Bitka se je začela.

### Nemškutarška ofenziva odbita. — Juriš na nemškutarje.

Ko so začeli nasprotniki dejanski napadati, metati kamenje in planke, je naenkrat zadonel iz grla slovenskega kmeta glas: Ven z Nemci, ven z nemčurji! In tedaj se je strnil ves mogočni zbor v veliko ofenzivno celoto proti nasprotni četi. Fantje in možje, vse je zapustilo zborovalni prostor in je drlo proti vnođu na dvorišče, kjer je stala nemškutarška armada. Nasprotniki so prišli na zborovanje oboroženi s palicami, okovanimi z železjem. V nekaj trenutkih pa so bili Nemci brez palic. Naši so jim jih izvili iz rok in strašne batine so padale po njih hrbtih. Stokali so, ječali, vzdihovali in bežali, kar so jih nesle noge. To vam je bil pogled za bogove. Naši, izzvani po nasprotnikih, niso razumeli nobenega „špasa“ in so tepli nemčurje, da se je kar kadilo.

### Divji beg. — Sovražna armada se umika.

Nemškutarška ofenziva je bila strta. Bežali so in obširni plot je bil naenkrat brez plank, ki so padale po nemčurjih; seženj drv, ki je bil zložen na dvorišču, je bil naenkrat ves zalučan za nemškutarjske junake. Nemškutarjski kolovodje, frajtarji, prostaki in babnice, ki so jih vzeli seboj, vse je bežalo, divje bežalo pred zasledovalci. Vmes pa so padale batine, da je bilo joj. In pri begu niso nemčurji nič več vpili „Heil“, niso nič več zabavljali čez Slovence, — temveč so bežali in bežali, kar so jih nesle noge. In bežali so daleč ven iz kraja zborovanja. Tekli so najmanj tako daleč, kakor je od glavnega kolodvora v Mariboru do glavnega trga. Da je bil prah na cesti poškopljen z nemškutarjsko krvjo, so nasprotniki sami zakrivili, zakaj pa so izživali in napadli mirne slovenske zborovalce.

### Dr. Korošec govori dalje.

Ko so bili nemškutarji potisnjeni iz dvorišča ven, je dr. Korošec nadaljeval svoj govor. Ožigosal je s primernimi besedami nastop nemškutarjev in njih surovo ponašanje. Očitani nam so, da smo veleizdajalci. Toda kaj zahtevamo mi? Ali smo morda odpovedali zvestobo cesarju? Saj zahtevamo združenje jugoslovanskih dežel pod habsburškim prestolom in habsburško krono. In naši Nemci? Kaj zahtevajo pa Nemci?

### Shod razpuščen.

Dr. Korošec je govoril precej dolgo časa in poslušalci so sledili njegovim izvajanjem z največjim razumanjem in viharnim odobravanjem. Tedaj je poslanec dr. Verstovšek naznanil, da je vladni zastopnik vsled dogodkov, ki so se prej izvršili, odredil razpust zborovanja. Zborovalci so ogorčeni klicali: Zakaj? Čemu? Saj je zdaj mir! Zakaj se nas ne pustiti naprej zborovati? Dr. Verstovšek je nato rekel: „Moramo se ukloniti odredbi oblasti. Toda predno se razidem, dam na glasovanje resolucijo za jugoslov. državo. Kdo je za to?“ Na zborovališču je zadonelo nepopisno navdušenje in iz tisoč grl je zadonel klic: „Živela deklaracija! Živela Jugoslavija!“ Dr. Verstovšek je nato pozval zborovalce, naj se mirno razidejo. Potem ko so pevo odpeli „Haj Slovani!“, se je dvorišče polagoma izpraznilo. Nato so koroške Slovenke izročile več tisoč podpisov za deklaracijo in je Slovenka iz Guštanja z navdušenim nagovorom izročila dr. Korošču šopek s trobojnico. Pred in okoli Časove hiše je ljudstvo ostalo še kako uro polno in slušajoč navduševalne nagovore.

Ko so bili nemškutarji potisnjeni, oziroma vrženi iz dvorišča ven in pognani iz vas, je orožništvo vsled odredbe vladnega komisarja zastražilo cesto pred Časovo gostilno, braned Slovincem izhod iz vasi. Vladni komisar dr. Trstenjak je vse to odredil v preveliki skrbi za Nemce, da Slovenci ne bi še dalje šli za njimi. Toda ta skrb je bila popolnoma nepotrebna. Potem, ko so bili Nemci pognani ven iz vasi, ni nihče naših več mislil na to, da bi se kakemu Nemcu skrivil las. Kakor je že naša slovenska narava le defenzivna, so se tudi to pot naši zadovoljili s tem, da so odbili sovražni napad, ne da bi mislili na lastno ofenzivo. Vse drugače Nemci in nemškutarji.

### Kakšni so bili ti Nemci in nemškutarji.

Nemškutarji in Nemci so mobilizirali za shod v Št. Janžu vse najhujše razgrajaje v gosposkih suknhah na črti iz Maribora do Celja. V tolpi, ki je prišla z pobijalnim namenom na shod, so bili skoro sami škrioci, mešetarji, trgovci, uradniki, ljudje, ki s kubijo kmeta, ter šnopsarji.

Vodje nemčurjev so bili: Wrenčur iz Mariburga, gostilničar Goll iz Dravograda, namupovalce živine v Slovenjgradu Kramar, župan Jahn iz Gortine, gostilničar Schuler iz Slovenjgrada, gostilničar Lobe, urednik protestantske „Marburgerce“ Jahn, koroški nemškutarjski poslanec Lučovnik in znani večni kandidat Stajerčijancev Francelj Girstmayr. Prvo imenovani so vsi „iz posebnih ozirov“ oproščeni od vojaške službe. In kot taki se vodili te nemškutarjske „armado“ proti nam.

### Francelj Girstmayr tudi bežal.

Med umikajočo se armado se je nahajal tudi naš stari znanec Francelj Girstmayr iz Eajtersperga. Mož se je hotel proslaviti v Št. Janžu. A slabo je zadel naš Francelj. Gotovo je nedeljo zjutraj z levo nogo vstal iz postelje. V družbi z urednikom Jahnom jo je mahal naš Francelj iz Dravograda proti Št. Janžu. Bil je pripravljen na velik „guč.“ Pričakoval je slave, a zadela ga je strašna nesreča. Komaj se je prikazal na Časovem dvorišču, že ga je lopnil nek orjaški mož tako, da se je Francelj kar zvil kot črv, če stopiš nanj. In kako je bežal naš Francelj! Kar sapo mu je jemalo. Samo Jahn ga je nadkriljeval v svetem begu. Hudobni jeziki govorijo po Mariboru, da je dobil kos polena v hrbet, a sicer je ostal cel. Saj takega smo ga danes videli na ulici. Francelj hodi zelo otožen in klavern po ulicah, kar je znamenje, da je čutil v Št. Janžu tudi kako jugoslovansko pest, a je vendar srečno utekel preteči jugoslovanski nevarnosti. Mi pa pravimo:

Kaj se ti Francelj v nevarnost podajaš, čez Dravo v vas hodiš, pa bežati ne znaš.

### Vrli Korošci.

Baže tisti, ki pravi, da koroški Slovenci nimajo nič narodne zavesti. V Št. Janžu bi jih morali videti! Takega navdušenja, kot so ga kazali naši vrli koroški bratje, še nismo videli. Zamaš se trudijo Nemci s pomočjo vlade zatreti narodni čut med koroškimi Slovenci. Narodna zavest na Koroškem gre k nevdržna sila naprej in naprej. Vse vasi in občine od koroško-stajerski meji so bile zastopane.

### Šentjanjske bombe.

Palic in plank je kmalu zmanjkalo, in kakor je Slovence vedno iznajdljiv, tako so naši tudi pri zasledovanju umikajočega se sovražnika našli posebne vrste bomb. Na dvorišču je stal seženj bukovih drv. Kar naenkrat so trčala polena za bežečimi. In le-te bombe so imele izvanreden učinek. Nemškutarjski škrioci so bežali, da se je kar kadilo.

### Nemčurji so se zatekli k Slovincem.

Pri jurišu je bilo več nemčurjev odrezanih od ostale germanske armade. Da se rešijo iz preteče nevarnosti, so ubogi nemčurji dvigovali roke in se udali. Milo so prosili ugledne slovenske može, naj jih ščitijo pred padajočimi pestmi in gorjačami. In kakor je Slovenec vedno velikodušen in plemenit, se je usmilil nemškutarjskih siromakov in jih je vzel pod svojo zaščito.

### Nemškutarjska junaštva.

Na potu iz Št. Janža v Dravograd je napadle kakih 40—50 nemčurjev enega samega Slovence. A mož pa se ni ustrašil nemškutarjske golazni. Zavpil je: Kdor se me dotakne, naj kar prej napravi testament! In četa „junaških“ nemčurjev se je korajžno razkropila.

Nemčurji so si hladili svojo jezo nad žalostnim porazom v Št. Janžu s tem, da so na barabski način napadali na cesti mirno idočo Slovence. Franca Mrza iz Šmartna, ki je čuval domači voz v vasi, je napadla nemškutarjska druhal z noži. Mrzu je dobil zabodljaj z nožem v desno roko in na glavi. Bil je ves krvav.

Ko so se oni naši, ki so se mislili odpeljati z vlakci, vračali na kolodvor v Spodnjem Dravogradu, so jih nemškutarji čakali, da jih napadejo. A tam, kjer je bila večja skupina naših, se te barabe v gosposkih oblekah niso upale ganiti. Pač pa so napadali posamezne Slovence. Tako je navalila nemškutarjska tolpa na nekega našega kmeta, ki se je skozi Sp. Dravograd vozil domov; napadli so ga, pretepli do krvi ter ga sploh težko poškovali. Druga tolpa je navalila na peronu na nekega Slovence in ga je orožniki le z velike težavo iztrgal iz rok teh zbesnelcev.

### Nemškutarji z obvezanimi glavami in nosovi.

Nekoliko se da ta nemška zbesnelost razumeti po krvavih glavah, ki so jih odnesli iz Št. Janža. Tam v bližini postaje Spodnji Dravograd je mal studeneo, katerega okolica je bila vse okrvavljena. Pri tem studencu so si namreč nemški in nemškutarjski junaki spirali svoje krvave nosove. Bila je še sreča, da so imeli na razpolago dovolj „flajštra“ za krpanje razbitih nosov. Toda še večja škoda se je nemškutarjem zgodila z izgubljenimi klobuki in palicami. Skoro vsak drug je zapustil bojišče brez klobuka, a približno vsi so odhajali domov brez palic, ki so ostale v rokah Slovincem kot znaki zmage.



**Nemčurji se spravili celo na ubogo živino.**

Mnoge zborovalce se je pripeljalo z vozovi. Vozovi in živina, ker ni bilo dovolj hlevov na razpolago, so stali na prostem. Pri vozovih in konjih so stali mladi, Rusi-vjetniki in nekateri vojaki. Ker so bili vozovi okinčani z zastavami in sicer s slovenskimi trobojnicami in rdeče-žoltimi cesarskimi, so začeli nemčurji iste trgati z vozov, topli so s palicami po konjih in tako spravili iz ravnotežja celo ruske vojne ujetnike-hlapce. In tedaj so se tudi Rusi dvignili in začeli ustavljati se nemčurjem, da se jih obranijo in tako varujejo last svojih gospodarjev. Nemčurji so neusmiljeno topli konje in razbijali kakor obsedeni.

**Na kolodvoru v Dravogradu.**

Na železniški postaji v Spodnjem Dravogradu se je dopustilo, da so smele nemčurske barabe brez vozniških listov na prostor pred kolodvorom. Namen je bil: Napasti Slovence in jih pretepati. Posebno junaškega se je skazal uradnik Domeingo (Domanjko), znan izza Pekla pri Poljčanah. Nemčurji so bili tako korajžni, da so napadali posamezne Slovence in jih preteпали, nekatere celo do krvi.

**Slovensko ljudstvo vas je spoznalo.**

Očličen slovenski kmet I. C. iz Straž je izjavil: „Sedaj vidimo, kako hočejo nas Slovence zatirati. Z noži, palicami, koli, kamenjem in z drugim germanskim orožjem pridejo nad nas, ko se hočemo mirno razgovoriti z našimi poslanci o naših težavah in o zahtevani svobodi. Pobili bi nas najraje. Tedaj pa smo jim dobri, ko jim pridelujemo kruh in jim dajemo druga živila. Spoznali smo jih.“ Nad nastopom nemčurjev so bili ogorčeni celo taki, ki se sicer ne zmenijo mnogo za politiko.

**Nihče vas ni klical!**

Nemci in nemčurji! Tepeni ste bili. Sami ste si tega krivi. Kdo vas je pa klical na zborovanje v St. Janžu? Bi bili rajše doma ostali. Kakor slovenski kmet ne hodi na Vaša zborovanja, tako tudi Vas ni treba na shodih slovenskega kmeškega ljudstva. Dobili ste, nemški in nemškutarski razgrajaci, po svoji koži poduk, ki ga ne boste kmalu pozabili. Nas Slovence pa taki prizori utrjujejo v zahtevi: Proč od nemških zagrizencev! Živela svobodna Jugoslavija!

O dogodkih v St. Janžu se nam še poroča:

Na ruske vjetnike se izgovarjajo sedaj Nemci radi poraza v St. Janžu. Resnica pa je, da na zborovališču in njega neposredni bližini ni bilo nobenega Rusa. Vozovi so stali po dvoriščih precej daleč in preko ceste. Ako je kak Rus ali drugi varuh voz in konj obranil last Slovence pred zbesnelimi Nemci, je storil le svojo dolžnost. Pisanje o tem, da je dr. Korošec poslal „rezervo“ — Ruse — nad Nemce, je tako prismojeno, da se mora vsakdo smejati.

Nemci priznavajo, da so bili tepeni. Zdaj mora nastopiti laž, da se operejo. Pišejo, da je neki duhovnik raz okno dal povleče za juriš na Nemce. To je laž. Vsaj niti tam okna ni. Res pa je, da je bil nemški napad organiziran: cel teden so se vršile že priprave pod vodstvom o. kr. uradnikov: vodil jih je železniški uradnik Domaingo iz Spodnjega Dravograda. Poklicali so pomoč iz Velenja (od ondot so prišli o. kr. uradniki premogovnika!), Soštanj, iz Slovenjgradca in vseh podravskega gnezda: Domaingo in njegov kolega Kramer sta brzojavno (ali so bili uradni?) vabila „bojevnike.“ Najhujši razgrajaci so bili: železniški mojster Remelli (Sp. Dravograd) — Tirolec, ki je pripeljal železniške delavce Tirolece, o. kr. poštarji Flor (Meža), ki je že dva dni prej govoril javno: „Es kommt zu einer Keilerei“ (Prišlo bo do pretepanja), Kölbl (Muta), Trummer (Slovenjgradec), železniški uradniki Perne, Reinprecht, Medvet, Kopitsch, Bernhart, nadučitelj Oberlercher iz Labuda, župan Voglar in sluga Skalec iz Dravograda, nadučitelj Priwasnig, nadporočnik Werner Hofmann iz Dravograda (oficir na dopust!), vladni komisar (!) Pugelnig iz Libelič, trgovca Lorber in Fric Domaingo iz Dravograda, gozdar Kaleber od neke ogrske tvrde, detektiv Otmar Goll iz Dravograda in uradni nakupovalec Lobe, Suler in Kramer iz Slovnjgradca — torej sami javni uradniki in nekaj vojaških oproščencev. To je bilo tisto „ljudstvo“, ki se upira Jugoslaviji. Sami privandanci, ki jih je sistem zasadi na našo zemljo, in zraven nekaj odpadnikov, ki so se prodali za zaslužek, to so pionirji grofa Czernina.

Osveta razgrajacev. Tepeni državni in železniški uradniki so se po šentjanškem porazu zbrali na dravogradske kolodvoru. Nastavili so na casti fanta, ki je zapiskal, če je videl prihajati Slovence. Tedaj so se vtille pijane trume iz gostiln na napad. Slovence Vavkna iz Smartna, ki je spremlj svojnega brata-vojaka na kolodvor, je pokazal nadpoštar Trummer, češ, da ga treba nabiti, dasiravno ni bil na zborovanju. Uradni nakupovalec živine Lobe v družbi cele tolpe je s palico udaril Vavkna po glavi, da se je vtila kri in je padel oa vozu na tla. Istočasno so napadli drugega Slovence iz Turiške vasi, a slovenski vojaki so ga rešili z bajoneti. Kasneje so pa Nemci napadli v čakalnici nadučitelja Franca Dobržeke, ga na tleh mikastili, tako da je težko poškodovan. Neki oficir mu je rešil življenje, ker se je zavzel zanj, da je skandal, če jih gre 50 na enega. Do

3. ure ponoči je pred črni orožnikov bila anarhija na dravogradske kolodvoru. Pijana družal je povsed po uradnih prostorih iskala, če je skrit kakšen Slovenec.

Na slovenjgradskem kolodvoru je v nedeljo zvečer brez vsakega povoda napadel aradni nakupovec Lobe žagarja Slivnikarja iz Smartna. Z remeljnomo ga je udaril po glavi, da se je takoj vtila kri. Ogorčeni Slovence so skočili na Lobeja, ki je pri tem izgubil nekaj zob v gorenji čeljusti in divje stekel proti mestu. S tem človekom bo treba obračunati, kajti nezasišano je, če ima tak razgrajac hradnega posla z našim ljudstvom.

Težko ranjeni mladenič Merzu iz Smartna je stal med snodom pri vozu precej daleč od zborovališča. Tedaj so nanj skočili nemčurji z noži in mu je bila z rjavim nožem prebodena desnica. Da niso rane takoj dobro izprali, bi bila lahko nesreča še večja. Drugi dan smo poizvedeli, da ni nastopilo nobene zastrupljenje. Ranjeni vrli mladenič se je v družbi dr. Korošca in vrlih Smartincev peljal po okrašenem vozu domov v Smartno.

Po shodu v Smartnem. Načelniku Jugoslovanskega kluba dr. Korošcu in poslancu Verstovšku so v nedeljo zvečer vrli Smartinci priredili podoknico. Pevski zbor je zapel prav dovršeno „Bodi zdrava domovina!“ in naše himne. Več govornikov je v vznesenih besedah izjavilo, da je naše ljudstvo pripravljeno žrtvovati vse in tudi kri za jugoslovansko domovino, nakar sta oba gospoda poslancu zagotavljala, da s takim ljudstvom bo zmagala naše ideje gotova. Manifestacije se je udeležila vsa vas. Bila je čisto nepriljubljena, a pritekla je iz toplega srca. Dogodki v St. Janžu bodo imeli za Nemce neprijetne posledice. Zlasti Slovenjgradec naj se zanje zahvali pri Trummerju, Lobeju, Sulerju in Kramerju.

**Jugoslovanska himna.**

Bratje! V Triglavu ogoji goré,  
žarki kresovi, krvavi plameni,  
kakor silni meči ognjeni,  
ki jih sami arhanglji vihté.

Bratje! Naša pomlad gre iz tal,  
bistra, ko burja, močna, ko val.  
V naša domovja se je zagnala,  
temo razklala, solnce skovala,  
solnce: Kralja Matjaža dan!

Bratje! na plan!  
Klče nas stare pravde dan!  
Drava nas zove, Adrija rjove,  
vrancem bliskajo nove pokrove!  
Bratje v sedlo, vajeti v dlan  
in — Makabejci naprej!

Krajnc.

**Francosko bojišče.**

Dočim so se dosedaj odigravali najbolj krvavi boji na južnem bregu reke Somme na črti Amiens — Montidier — Noyon, je sedaj težišče bojev na južnem bregu reke Oise, nekako na črti Noyon — Compiègne. Nemške čete se nahajajo 13 kilometrov vzhodno od mesta Amiens, ki je izpraznjeno in napol porušeno. Mesto Noyon s krasno škofsko cerkvijo je ena sama razvalina. V tritedenski ofenzivi se je Nemcem z ogromnimi žrtvami posrečilo zavzeti 80 štirjaskih kilometrov ozemlja, ni se jim pa posrečilo predreti angleško francoske fronte. Francoska poročila celo pravijo, da je prodiranje Nemcev ustavljeno. Nemski topovi še vedno na daljavo 120 kilometrov obstreljujeje Pariz.

**Na drugih bojiščih.**

Na italijanskem bojišču artilerijski in zračni boji na posameznih odsekih. Položaj se ni nič spremenil. — Nemci prodirajo v južni Rusiji vedno dalje proti vzhodu. Zavzeli so te dni veliko rusko mesto Jekaterinoslav, ki šteje 100.000 prebivalcev. Od tam silijo kljub odporu ruskih čet proti Kavkazu. Turki pa so že prekoračili na več mestih staro rusko-turško mejo in so zasedli več ruskih mest na Kavkazu. Namen nemško-turškega prodiranja je očividno. Nemci bi radi dobili prosto pot po suhem v Perzijo ter tako prišli na pomoč turški armadi v Mezopotamiji, ki jo Angleži tirajo vedno dalje proti severu. — V Palestini so se Turki na svojem umiku nekoliko ustavili in so baje potisnili Angleže z levega na desni breg Jordana.

**Japonci in Angleži v Vladivostoku.**

Japonci in Angleži so se izkrcali v ruskem pristanišču ob Vzhodnem morju, v Vladivostoku.

Do sedaj je baje izkrcanih že 12.000 mož, ki bodo prodirali v Sibirijo, da jo zasedejo. — Istočasno, ko so Japonci zasedli Vladivostok, pa so Nemci vdrli na Finsko in prodirajo v meri proti trdnjavi Helsingfors. Ni izključeno, da bodo trčili kmalu Nemci in Japonci skupaj.

**Razne politične vesti.**

Jugoslovani Čehom. Med tem ko se grof Černin skupno z avstrijskimi Nemci, Prusi in Madžari bori proti avstrijskim Slovanom, pa postaja vez med Čehi in Jugoslovani vedno bolj trdna. Načelnik Jugoslovanskega kluba je Češkemu Svazu — zvezi čeških poslancev v drž. zboru — poslal ta brzojav: „Naj pride, karkoli hoče, mi ne bomo izdali interesov Nemčije“, je rekel grof Černin načelniški konferenci dunajskega mesta sveta. Da bi narod ne premišljevali o teh besedah, je moral povzročiti med njimi razpor. In kaj bi naj nemško-češkemu grofu bilo bližje, kakor da nahujska nemški in madžarski narod k izbruhom sovraštva proti Čehom. To se mu je posrečilo. Češki Svaz naj sprejme zagotovilo, da bodo Jugoslovani v žalosti in veselju zvesto vztrajali ob strani češkega naroda v boju za njega čast in obstoj. Trdno sklenjeni bomo našo skupno pravično stvar dovedli do zmage.“

Čehi proti Černinu. Med Čehi je brez razlike strank zavrelo proti govoru zunanjega ministra grofa Černina pred dunajskimi mestnimi očeti. Ker je minister obdolžil Čeha veleizdaje, ne da bi za to imel tehtnih dokazov, je češki narod po svojih zastopnikih odločno ugovarjal, da si drzne vodja naše zunanje politike tako žaliti narod in njegove voditelje. Pri ministrskem predsedniku so ugovarjali češki poslanci in člani gosposke zbornice. Ljudstvo na shodih, javni zastopi in drugi zbori pa pri svojih sejah z vso odločnostjo ugovarjajo proti grofu Černinu in zahtevajo, da mora Černin preklicati vse žalitve. A tudi pošteni Nemci in posebno pa še socialni demokratje niso zadovoljni s Černinom. Grof Černin ima v svojem srcu samo Nemce in Madžare ter — Pruse in tiste, ki hočejo nadaljevati vojsko tako daleč, kakor bo drugi.

Klemanso odgovarja grofu Černinu. V zadnji številki smo nakratko priobčili govor našega zunanjega ministra grofa Černina odposlanstvu dunajskega občinskega sveta, v katerem je med drugim tudi rekel: „Francoski ministrski predsednik Klemanso je nekaj časa pred sedanjo ofenzivo na zapadu pri meni vprašal, ali sem pripravljen za mirovna pogajanja in na kateri podlagi.“ O tem je sedaj izdalo francosko ministrsko predsedstvo tole izjavo: Ko je prevzel Klemanso vladno, so se v Svici na željo Avstrije že uvedli razgovori med grofom Reverterom, osebnim prijateljem cesarja, in majorjem francoskega generalnega štaba Armandom in ki ga je takratni minister za to določil. Klemanso je bil mnenja, da ne more prevzeti odgovornosti za to, ako bi prekinil te razgovore, ki sicer doslej niso rodili nobenega sadu. Na prošnjo grofa Revertera se je torej podal major Armand zopet v Svico. Od Klemansoa je pa prejel navodilo: Poslušati in nič reči. Ko se je grof Revertera končno prepričal, da je njegov poskus, nastaviti vado za Nemčijo, bil brezuspešen, je izročil majorju lastnoročno pisano noto, koje prvi stavek se glasi: Meseca avgusta 1917 so se začeli razgovori z namenom, da bi od francoske vlade glede na bodoči mir dobili predloge, ki bi bili naslovljeni na Avstrijo, pa bi bili taki, da bi jih Avstrija lahko podpirala pri nemški vladi.“ S temi besedami je grof Revertera priznal, da je hotel dobiti od francoske vlade predloge, ki bi bili naslovljeni na Avstrijo, namenjeni pa za nemško vladno. Tako je torej ta zadeva pojasnjena z izvirno listino in to zadevo si upa grof Černin označiti z besedami: „Klemanso je nekaj časa pred ofenzivo na zapadu pri meni vprašal, ali sem pripravljen za pogajanja in na kateri podlagi.“ S temi besedami grof Černin torej ni samo govoril neresnice, marveč to, kar na Francoskem imenujemo laž. Umljivo je torej, da Klemanso ni mogel zadržati svojega ogorčenja, ko je videl, da grof Černin tako drzno zamenjava vloge in predstavlja francosko vladno, kakor da je prosjačica za mir, in sicer ravno takrat, ko smo se pripravljali, da z damo osrednjim velesilam zadnji poraz. Kakor poročajo listi, je vsled tega stališče grofa Černina zelo omajano. Černin ne bo več dolgo ministral. Tak človek ni sposoben, da bi vodil mirovna pogajanja s sovražnimi državami. Čim prej gre, tem boljše je.

Wilson govori: Sila do skrajnosti. Dne 6. t. m. je preteklo leto, kar so Združene države Severne Amerike stopile v svetovno vojsko. Ob tem slavlju je imel predsednik Združenih držav, Wilson, v mestu Baltimore govor, v katerem je izjavil med drugim sledeče: Vzroki te največje svetovne vojske so sedaj bolj jasni, kakor kedaj poprej. Združene države Severne Amerike so si sedaj na jasnem, da je njih usoda odvisna od izida te svetovne vojne. Prav dobro vedo, kar so Nemci napravili v Rusiji, na Finskem, v Ukrajini in v Rumuniji, in Amerika je prepričana, da bi Nemci ravno tako postopali na zahodu, kakor so postopali na vzhodu, če bi umrež bili zmagovalci. Nemčija ima brezdvomno pomen,



...armiji svoji volji vse slovanske narode, vse prvotne ali balkanske narode in vse dežele, nad katerimi je gospodovala Turčija in si ustvariti svetovno državo nasilja in trgovskega nadvladja, katero bi pa bilo za Ameriko ravnokotno nevarno, kakor je za Evropo. Kaj nam je torej storiti? Slejkoprej sem pripravljen govoriti o pravičnem in častnem miru, razpravljati vsak čas o miru, v katerem ne bodo prikrasani ne močni in ne slabi. Ko sem pa svoj čas predlagal tak mir, je prišel odgovor od nemških poveljnikov v Rusiji in jaz ne morem krivo razumeti pomena tega odgovora. Amerika sprejme to izzivanje Nemčije, katera je še enkrat izjavila, da naj sila sama odloči, ali bi naj vladal pravični mir ali mir, ki ga hoče Nemčija. Na izzivanje Nemčije ima Amerika samo en odgovor in ta je: Sila do skrajnosti! Sila brez mere in meje, sila, ki bo svetovne postave spet spravila v pravi red in bo izključeno vsako samolastno gospodstvo.

## Tedenske novice

Cesar tolaži bedno ljudstvo v Primorju. Cesar se je te dni mudil v Istri in se je na lastne oči prepričal o veliki bedi, ki vlada med ljudstvom v južnih pokrajinah vsled krivde nemškega uradništva in osrednje vlade, katera skrbi predvsem, da je nemški del države dobro preskrbljen z živilji, za Slovane pa se ne zmeni mnogo. Cesar ni sprejemal samo visoko gospodo in uradništvo, temveč je naravnost zahteval, da hoče govoriti z ljudstvom samim.

**Sv. birna v braslovški dekaniji.** Sv. birna se bo delila letos v Braslovčah dne 14. julija, na Vranskem dne 15. julija, v St. Juriju pod Taborom dne 16. julija, v St. Pavlu dne 17. julija.

Cesar odlikoval odličnega slovenskega duhovnika. Od Sv. Lovrenca v Slov. gor. se nam piše: Ginljiva patriotična slavnost se je vršila na velikonočni ponedeljek v naši župniji. G. okrajni glavar je izročil tukajšnjemu velečastitemu in občespoštovanemu gospodu župniku in duhovnemu svetovalcu Jožetu Sinko visoko cesarsko odlikovanje: zlati zaslužni križec s krono. Ker je bilo vreme prav ugodno, se je vršila dekoracija na prostem pred cerkvijo. Za to odločen prostor je kinčala v ospredju z venči okrašena podoba presvitlega cesarja Karla. Udeležili so se te slovesnosti učitelji s šolsko mladino, Mar. družba, veteranci in velika množica faranov. Po primernem nagovoru g. okrajnega glavarja so častitali odlikovanou šolarji in drugi. Bog dal, da bi se izpolnile želje, izražene pri tej priliki!

**Duhovniške vesti.** Zupnijo Sv. Barbare pri Vurbergu je dobil č. g. Jožef Potočnik, kaplan v Šostanju. — Za soprovizorja župnije sv. Mavricija v Jurklostru je imenovan č. g. Franc Gartner, župnik pri Sv. Marjeti na Planini.

**Letošnji novomašniki lavanjske škofije.** Gg. bogoslovci iz 4. letnika: Gašparič Janez Ev., Sv. Lenart pri Veliki Nedelji; Pretnar Jožef, Gorje pri Bledu (Kranjsko); Sunčič Alojz, Sv. Križ pri Ljutomeru. Iz 3. letnika: Greif Ivan od Kr., Sv. Marjeta na Dravskem polju; Mikolič Jurij, imejitelj srebrne brabrostne kolajne in Karlovega četnega križa, Zetale; Pavlič Alojz, Loka pri Zidanem Mostu; Skuhale Vekoslav, Velika Nedelja; Tomažič Anton, Ljutomer.

**Poroča.** Poročil se je g. dr. Matko Dolenc, profesor na c. kr. moškem učiteljskem v Mariboru, z gđd. Marijo Logar iz Ajdovščine. Naše iskrene čestitke in obilo sreče!

**Odlikovan slovenski častnik.** Že tretjič je bil odlikovan nadporočnik g. Josip Malenšek, in sicer tokrat z vojnim zaslužnim križcem z meči, tretjega razreda Vrlemu slovenskemu junaku iskreno čestitamo!

† **Šolski vodja Alojzij Arnečič.** Iz Slovenjgradca se nam poroča, da je dne 30. marca ob 1. uri ponoči v Gospodu zaspal v 62 letu svoje starosti šolski vodja, častni občan pameški in posestnik Alojzij Arnečič. Pokojnik je bil vzor-moža, katerega je moral vsak spoštovati, kdor ga je poznal. Svetila mu večna luč!

**Za Jugoslavijo** so se še zadnji čas izjavili: Občinski odbori občine Jarenina pri Mariboru in Hošnica pri Slov. Bistrici, narodno žensko v Dclu in Hranstniku 890, Ponikva ob južni žel. 1450, Spod. Volčična 58, Rogoznica in Dolgenjive 166, dekleta v Zavrču 95, Maribor mesto (nadajni izkaz) 665, Graško (1. izkaz) 1230, Hranilnica in posojilnica v Vučinci. Na Koroškem: Občinski odbori: Jezersko, Blaško in St. Danijel pri Prevaljah; po župnijah: St. Jakob v Rožu 1001, Sveče 347, Sele 448, Blato 280, Cirkovče in Nončavas 74, Vogrče 215, Črna 1230, St. Danijel 388, Ledenice 248, Rožek 61, Podkrnos p. Celoven 61, St. Lenart pri 7 studencih 285, S. Janž v Rožu 310, krajni šolski svet Vogrče.

**Beneški Slovenci za jugoslovansko deklaracijo.** Jugoslovanski klub je prejel 50.000 podpisov beneških Slovencev, kateri želijo biti združeni z avstrijskimi Jugoslovani.

**Graški Slovenci, kje ste?** Iz Gradca poročajo, da je le božda nekakih 250 oseb podpisalo jugoslov. deklaracijo. To je pač tako malenkostna številka, da moramo na vsak način vprašati: Kaj delajo pravzaprav graški Slovenci? Spijo spanje pravičnega? Ali so se že popolnoma odtujili, ali se pa morata cele se sramujejo priznati, da so Slovenci? Skrajni čas bi že bil, da se čuje o malo večjem gibanju in zanimanju za Jugoslavijo. — Vse na plan za našo sveto stvar!

**Da jih ni sram!** Nemški listi priznavajo, da so bili Nemci v St. Janžu pri Sp. Dravogradu tepeni. Toda brez laži seveda tudi to pot ni slo. Tako lažejo, da so bile na shodu večinoma ženske in nedorasli dečki ter mnogo pijanih ljudi. No, pijane smo videli na shodu le nemškutarske barabe. Toda če je res, da so bile na shodu le ženske in nedorasli dečki, kako to, da so se pustili Nemci od njih natepsti? Taki junaki! Pa jih ni sram!

**Francelj Girstmayr,** ki je tudi odnesel neprijetne spomine iz shoda v St. Janžu, se je vozil v torek, dne 9. aprila, v Gradec h Claryju. Ali mu je šel pravil, kako je tekel iz St. Janža v Dravograd, ali je šel iskat v Gradec, česar ni izgubil, to nas malo briga. Francelj in Clary ne bosta delala naše politike.

**Zgodovinsko društvo** ima izredni občni zbor dne 21. aprila ob 4. uri popoldne v mariborskem Narodnem domu (v starih čitalniških prostorih). Na dnevnem redu je sprememba društvenih pravil. Z občnim zborom je združeno javno predavanje g. dr. Medveda o slovestvenem in socialnem delovanju dr. J. E. Kreka. K obilni udeležbi vabi odbor.

**Nasprotniki Tiskovnega doma.** Jeza lomi nasprotniki Tiskovnega doma, ker se slovensko ljudstvo toliko živahno zanima zanj. Da bi veliko navdušenje za prostovoljne prispevke vsaj nekoliko zadrževali, govoričijo, da se Tiskovni dom ne bo mogel postaviti, češ, da tega mesto ne bo pripustilo. Da je taka govorica prismojena, pač menda vsak pameten človek spozna.

**Tiskovnemu domu** v Mariboru poklonijo gg. kaplani dekanata Smarje kot pozdrav g. kanoniku Bohaneč 135 K in sicer: A. Sparl, St. Jurij ob južni žel., 40 K; M. Čepin, St. Jurij ob južni žel., 20 K; L. Amon, Slivnica pri Celju, 5 K; A. Beranič, Smarje 50 K; F. Molan, Smarje, 20 K.

**Za Tiskovni dom v Mariboru** so darovali p.t.: Žuraj Jože, Maribor, 4 K; Neimenovan, Sv. Trojica v Slov. gor., 8; Brišnik Mihael, Vransko, 7; Ozimič Marjeta, Gornja Bistrica, 6; Neimenovan, Slivnica pri Mariboru, 4; Rodbina Adelstein, Studence, 4; Hojnik Vincenc, Prihova, 4; Žnuderl Jakob, Sv. Benedikt v Slov. gor., 10; V Lahoncih pri Ormožu so darovali: Meško Jula, Canjko Jula po 2 K; Zmavo Verona, Erhatič Liza, Klobasek Ana, Kosi Marija, Gašperič Marija, vsaka po 1 K; Pri Sv. Benediktu v Slov. gor.: Donik Marija, Šipek Matilda, Žnuderl Franc, vsak po 2 K; Pri 26. strelskem polku nabral o Hanžel: Vivot Franc 2, neimenovan narednik 4, neimenovan desetnik 2, Senica Rajmund 3, koroški Slovenec 3, četovodja Kuder Peter 2, narednik Potočnik Jožef 5, četovodja Pöschl Franc 5; Terjašek J. in Marijine družbenice v Vojniku po 4 K; Soršak J., Spodnja Polskava, 5; Verbič Jakob, Dramlje, 12 K; Neimenovan v Maharski vasi 20; Mlakar Josip, vojak, 5; Kranjc Martin, župnik, Sladkagora, 50 K; Amon Leopold, kaplan, Slivnica pri Celju, 5; Zorko Ignac, Lušček vas, 10; Fras Treza, Jarenina, 5; Neimenovan, Celje, 100 K; Skale Ana, Ponikva, 10; Marijine družbenice v Ljubnem 108 K; Kump Alojz, ženik, 170 K; Pri Jurakovi zapuščini v Sreberniku 23 K; Neimenovana, Maribor, 10; Horvat Jožef, Osuševci, 40; Kopic I., nadučitelj, Sv. Lenart v Slov. gor., 108 K; Po 2 K: Ozvatič Karel, poddesetnik; Krivec Anton, Urša in Ana v Zibiki; Tekauc M., Sv. Lovrenc; Rakovec Alojz, Podgratje; Waldhauser Marija, Rošnja; Kokol F., Rošnja; Neimenovan v Bresternici; Slanič Marija, Velika Zimica; Meglič Janez, Sv. Marko; Zabukošek Jurij, Luterje; Pivko Karel, Sv. Marko; Goričan Anton, Studence; Dajčman Jozefa, Spodnja Sv. Kungota; Kirbiš Tomaž v Prepoljah; Vela Antonija, Sv. Jurij v Slov. gorici; Serk Janez, Sv. Marjeta ob P.; Budja Marija, Moravci; Kostanjevec Ivana, Ptuj; Farazin Fr., Jarenina; Plošnjak Fr., Stojinci; Trs Fr., Sv. Marjeta pešta Rače; Knez Ana, Ponikva; v Račah: Neimenovan 8 K; Furek Alojzija in Poharc Rza po 5 K; Lešnik Antonija, Zupančič Julijana, Dikavčič Ter., po 2 K; po 1 K: M. Š., tretješolec, Maribor; Meglič M., Pivola; Sinka Jož., Andrič; Filipšek Janez, Salobir Roza, Svetelšek Janez in Cecilija, vsi na Stadjkizori; Cerer Gertruda, Sterntal; Frangež Al., Spodnja Polskava; Ambrož Ivan in Stanjko Alojzij, topničarja; Lešnik Anica in Babič Julika ste nabrali v Račah in šestdobi 147 K; darovali so: Lešnik Ivana 10 K, Terezija Hojnik 20, Jozefa Lešnik 10 K, Janez Hojnik 10, Simon Hojnik 12, po 6 K: Št. Meglič, Anton Šunko, po 5 K; Jožef Lešnik, Neimenovana, po 4 K; Nežica Rec, Marija Grašič, Kotnik F., po 3 K; Janez Pregl, Helena Domadenik, Friderik Uranjek; po 2 K: Jurij Kumer, Lojzika Pristavnik, Micika Grašič, Tilka Domadenik, Marija Vrečko, Lojzika Domadenik, Ursula Stern, Neža Bedenik, Ivana Stern, Liza Repnik, Pepca Stefan, Bedenik; po 1 K: Helena Glodež, Julijan Breznik, Marija Čurčič, Ivana Dušič, Jozefa Spendl, Franc Meglič, Neimenovana, Marjeta Ačko, Ana Jakl, Marija Grašič, Ma-

nja Punčuh, Terezija Vrečko, Justina Domadenik, Ursula Domadenik, Domadenik, Zupljani Sv. Lovrenca v Slov. gor. so poslali že tretjič dar v vrednosti 150 K in sicer so darovali: Sakušak: Obitelj Tihvič 20 K, Fras Franc 10, Samprl-Liza 10, Puh Neža 10, Tikvič Marija 10, Zelenko Terezija 10, Vičar Ant. 5, Jesih Marija 5, obitelj Mihelič 5, Zelenko Marija 3, Matjašič Franc 4, Vičar Marija 2, Lubec Martin 1, Zorman Ivana 1, Vučak Franc 1; Bodkovec: Martin Slodnjak 10, Vnuk Franc 10, Slodnjak Martin ml. 6, Zorko Marija 5, Plohl Marija 5, Majcen Franc 2 K, Senčak: Zemljič Marija 5, Plohl Marija 3, Plohl K. 1, Vrabl Alojz 1, Koscec Janez 1, Muršič Franc, župan, 5, Muršič Franc 1, Muršič Janez 1, Sakušak: Majerič Janez 5, Dragovič: Čeh Franc 1, Bodkovec: Slodnjak Jože 1, Kekec Miha, Sv. Martin, 1 K; Al. Sturm, Maribor, 20; Hrastelj Franc, arhidijakon, Konjice, 1000 K; dr. Karel Verstovšek, Maribor, 100 K; Zagoričnik Vinko, Podvin, 20; Posojilnica Vojnik 100; Anderluh Janez, župan, Roginskagorca, 20 K; Pučnik Anton, kaplan, Novacerkev, 50; Neimenovan Sv. Jurij v Slov. gor. 250 K; Obitelj Mlakar Ant., Sv. Lovrenc na Dravskem polju, 25; Koderman Katarina, Apače, 5; Planjšek Marija, G. Pleterje, 4; Medved Marija, G. Pleterje, 3; V veseli družbi v Svetinjah 50 K; vesela družba v Strožji vesi 35 K; Pušnik Andrej, c. kr. oficijal v p., Kainbach, 6 K; Feisteiner Rezi v Lipi pri Teharjih nabrala 15.76; Blaguška mladina pri velikonočnem Kresu 20 K; J. Fric, Tlake, 25; Nabralo se je: v Klancu pri Vranskem 40 K, v framski župniji 228 K, na Koblju 110 K 80 v, pri črnovojniškem pešpolku št. 26 K 22.—; Slov. kat. izobr. društvo v Dolu 500 K; na Frankolovem 220 K; (natančni seznamki darovalcev teh zbirk pridejo o priložnosti). Čebular Marija, Tinsko, 3; Obitelj Raušl in Veško v Hranjigovcih vsaka po 10 K; Lampret Ivan ml., Janžev vrh, 200; Samprl Janez, Spuhlja, 5; Mašat Janez, Ruše, 2; Živko M., Lormanje, 10; Neimenovan, Vinička vas, 2; Lah T., Smarje, 1; Zidanšek Ana, Loče, 80; Habjan Treza, Loče, 80; Vobner Julijana, Loče, 2; Terčman Jul., Sv. Marjeta, 2; Novačan Alojzij, Črešnjevce, 2 K; Kranjc Minka, Zora, Dušan, Mira in neimenovan pri Sv. Barbari pri Mariboru vsak po 2 K; Vrečko Alojzija, Zibika, 4; Zimič Alojzija, Sp. Senarska, 10; Kranjc Martin, Ana in Ivana, vsi Hranjigovci, vsak po 5 K; Greifoner Vekoslav, organist, Leskovec, 3; V Kamnici pri Mariboru: Praprotnik Frančiška, Sternad Jozefa, Roj Neža, Gomilnik Micka, Sekirnik Roza, Žunko Jožefa po 1 K; Ribič Tončka in Višner Katra po 2 K; Sket Roza 3 K. Dalje prihodnjič. — Prisrčna hvala! — Dr. Anton Jero v šek, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru.

**Ali bo letos suša?** Star Pohorec nam piše: Letos namerava biti posebno leto. Po vetru lepo vreme, namesto dež; mesto da barometer pada, gre kvišku v takem slučaju. Ali bo suša? Bo veter samo sušil, nič namaka! Sadno drevje se tudi letos pripravlja za cvet.

**Poletni čas.** C. kr. okrajno glavarstvo nam piše: „Z ukazom vsesкупnega ministrstva z dne 25. marca 1918, drž. zak. št. 106, se za dobo od dne 15. aprila do dne 16. sept. 1918 s predložitvijo časa za eno uro slično kakor v poprejšnjem letu uvede poletni čas tudi letos. Ura se bo torej dne 15. aprila zjutraj ob dveh doseďanjega časovnega preračunanja pomaknila za eno uro naprej in dne 16. sept. zjutraj ob treh proti poletnem času pomaknila za eno uro nazaj. Ker se bo torej dne 16. septembra dvakrat ponavljal čas od dveh do treh zjutraj, dobi, da se ogne zamembam, prva ura od dveh do treh pridevek B in druga ura od dveh do treh pridevek B.“

## Gospodarske novice.

**Važno gospodarsko zborovanje v Mariboru.** Dne 4. aprila se je vršilo v naši tiskarni vevlačno gospodarsko posvetovanje, sklicano po Poslovniški slovensko-štajferskih poslancev. Posvetovanja so se udeležili državni poslanci, lepo število županov, duhovščine in kmetov. Poleg tega so se udeležili tega posvetovanja zastopniki namestnijske, okrajnih glavarstev in raznih zastopov. Namen posvetovanja je bil, dognati predvsem pot, po kateri bi se olajšale revizije, ki postajajo vedno bolj neznosne. Zborovanje je vodil dr. Verstovšek, ki je, otvorivši zborovanje, predvsem poudarjal, da se splošno priznava, da z dosedanjim načinom reviriranja ne gre. Omenja načrt, po katerem naj bi se občinom prepisalo, da spravi to vkup določeno množino žita in ko je ta dopolnjena, more kmet z ostalim pridelkom storiti vse, kar hoče. Toda tega načrta na Dunaju niso sprejeli. Glavar Krauss priznava, da s sedanjim načinom revizije ne gre več. Tudi dosednji način statistike je pomanjkljiv. Po statistiki bi bila morala dati Štajerska leta 1917 6300 vagonov žita, vkup spravili smo samo 2500 vagonov. Dr. Pirkmaier razvija svoj načrt o novem načinu revizije. Pospeševati treba pred vsem pridelovanje. Uvedlo naj bi se poseben sistem glede oprostitev. Oprostilo naj bi se one, ki se zavežejo dobaviti gotovo množino pridelkov. Dalje naj bi se uvedla urejena, dobavitev delavskih moči. V bodoče bi se naj oziralo v prvi vrsti na one, ki pridelujejo za splošnost. One pridelovalce, ki bodo oddali gotovo množino pridelkov, naj bi se podpiralo z dodeljevanjem gospodarskih potrebščin. Poslanec Roskar poroča o reviziji živine in povdarja, da tako ne more



dalje. Povdarja, da imajo mnogi posestniki komaj se eno tretjino živine, mnogi komaj polovico, dočim imajo graščaki toliko, ali pa se več kakor pred vojsko. Ako pojde tako naprej, lahko že danes izročimo mesa, ko ne bo več živine. Govornik zahteva omejitve porabe mesa in uvedbo mesnih kart. Predlaga kmetično, naj se: 1. izvrši popis živine po starosti; 2. postavi vsakemu posestniku toliko živine, kakor to odlovarja velikosti njegovega posestva; 3. živina izpod 250 kg se sploh ne sme klati. Poslanec Pišek povdarja, da je ljudstvo že popolnoma obupano. Navaja več slučajev zlorabe od strani nakupovalcev živine. Poslanec dr. Korošec povdarja, da je mnogo neizvedljivih, dokler traja vojna. Glavno je, da nam dajo že enkrat mir, ki ga zahteva ljudstvo. Glasovni predpisa bi morala dati Stajerska mesečno 8230, a mora ta mesec dati 27.000 glav živine. Zakaj? Ker nas nikdo ne brani. Namestnik Clary se ne zmeni za kmetško ljudstvo, posebno za slovensko ne. Mi tu na Slov. Stajerskem pa moramo dati še več nego drugje, ker smo ubogi Slovenci. Dati moramo več v zadnjem in na fronti. Ravnatelj Schneider govori o rekviziciji živine, in toži, da so merodajni krogi nedostopni vsem pametnim nasvetom, da bi se omejilo rekvizicijo živine. Poslanec Pišek poroča o rekviziciji sena in slame. Razmere so neznosne. Zahteva, da se naznanijo vse krme že meseca maja in izjednačijo kontingenti na vse dežele enako. Dr. Lajnsič priznava, da je mariborski okraj največ trpel vsled rekvizicij sena in slame. Priznava o ravničnosti pritožb. A urad za krmila v Gradcu niti ne odgovarja na pritožbe. Ljudje so morali raztrgati že strehe, da so živino obvarovali pred poginom. Razprave so se poleg omenjenih govornikov udeležili tudi župnika Cede in Straki, župana Galunder in Ratej, osrednja odbornika Stajerske Kmetijske družbe Petovar in Stajnik in urednik Zebot. — Poslovalnica slovenskih poslancev bo začela kmalu delovati. Dopise, pritožbe radi rekvizicij in v enakih zadevah je pošiljati načelniku Poslovalnice dr. Karel Verstovšek v Mariboru.

Kako se kmetškemu ljudstvu delajo nepotrebni stroški! V soboto, dne 6. aprila, so se štiri kmetске žene iz Ljutomerskega okraja pritoževale, kako nepotrebne izdatke jim je povzročilo mariborsko okrajno sodišče z nemškimi vabili. Dobile so klic k neki kazenski razpravi in ko so prišle, se jim je reklo, da je njih pot v Maribor čisto nepotrebna in da bi lahko ostale doma, ker niso bile klicane za pričo kakor prej v Ljutomer, ampak so bile obveščene samo o glavni razpravi kot zasebne udeleženke, vsled česar tudi ne dobijo nobene odškodnine za pot. To so zvedele šele pri razpravi, ker je bilo vabilo samo nemško in ga niso razumele. Tudi razprava je bila razorna na 9. uro, na vrsto pa so prišle še le, ko je že davno poldne minilo. Ker niso razumele nemškega povabila, so imele velike izdatke za daljno potovanje v Maribor, za prenočišče in jih zadene tudi izguba časa za dva dni, medtem ko vlada na deželi tako veliko pomanjkanje delavcev. Kakor smo poizvedeli, taki slučajji niso redki. Zato prosimo g. prezidenta okrajnega sodišča, naj vse potrebno ukrene, da se ljudem na deželi ne bodo nalagala tako nepotrebna bremena.

Seme. Posestniki in najemniki v področju mariborskega okrajnega glavarstva dobijo semenski fižol, koruzo, proso in ajdo. Prošnje morajo takoj poslati okrajnemu žitnemu nadzorniku na mariborskem okrajnem glavarstvu. V prošnji se mora navesti občina, kjer se nahaja njiva in velikost dotične njive ter koliko se rabi semena.

Oddaja pesinega semena. Zveza gospodarskih zadrug v Gradcu, Bismarckplatz št. 3, je dobila večjo množino pesinega (roninega) semena, katerega oddaja stajerskim posestnikom za ceno 10 K 1 kg. Naročila se pošljejo na gornji naslov.

## Dopisi.

Maribor. Dne 8. aprila t. l. je po daljši bolezni v 29. letu svoje starosti umrla Stefanija Lakner, uslužbenka v Cirilovi tiskarni. Pogreb se je vršil v sredo popoldne na mestnem pokopališču v Pobrežju. N. v m. p. l.

Leitersberg-Krčevine. Gospod Aleksander Mydlil, trgovec v Mariboru, je podaril naši šolarški kuhinji 125 kg kisle repe, za kar se mu odbor v imenu revnih šolarjev najsrčneje zahvaljuje.

St. Ilj v Slov. gor. Prireditelj našega Bralnega društva na Belo nedeljo je bila zopet sijajna. Brez posebnih vabil in agitacije je prišlo toliko dragih nam gostov iz domače in sosednjih župnij, da je bil Slovenski dom daleč premajhen za vse, ki bi bili radi navzoči. Celotno igrišče in Strasa je prišlo lepo število naših ljudi. S prireditelji smo bili docela zadovoljni. Hvala lepa naši mladini, domačemu in jareninskemu pevskemu zboru: ter vsem, ki so prišli v naše sredo. Jugoslovansko navdušenje je vladalo ta dan po vsem St. Ilju.

Selnica ob Muri. Dolgotrajna borba za brod pri »Murhofu« je hvala Bogu ugodno izpadla. Dne 20. aprila dopoldne se že vrši tozadevna komisija pri brodu na slovenski strani Mure. Pri sostvovati smejo vsi, ki se zanimajo za nujno potrebno gradnjo broda.

St. Jurij ob Ščavnici. V goricah g. Krefta poštarja in veleposestnika v St. Jurju ob Ščavnici

se je nabralo dne 8. t. m. 40 K za sepe vojaške v Oulijenem zavodu v Gradcu Blagiu darovalca najprisrčnejša hvale!

Gornja Radgona. Na Velikonočno nedeljo popoldne smo položili v tukajšnji rožbinski grobnici grofov Fünfkirchen k večnemu počitku nadporočnika grofa Rudolfa Fünfkirchen, padlega v Galiciji l. 1914. Z njim objokuje grofovsko dvojica Fünfkirchen že drugega in zadnjega sina, katerega je ugrabila kruta roka vojne.

Ivanjkovec. Lovro Petovar, c. kr. poštar in veleposestnik v Ivanjkoveh, je bil v letu 1916 od graških vojaških sodišč obsojen na 18 mesecev težke ječe ter je bila od tega sodišča preganjana tudi njegova soproga. Na njegovo pritožbo ga je višje deželno sodišče v Gradcu z radsodbo z dne 13. marca 1918, št. Wa 1-18-3, popolnoma oprostilo brez vsake obravnave.

Sv. Anton na Pohorju. Vsem prijateljem in častilcem sv. Antona se naznanja, da je tukaj na tretjo nedeljo po Veliki noči dne 21. aprila 1918 (Varstvo sv. Jožefa) prvi mali shod Slovesno sv. opravilo bo ob 10. uri. — Drugi, večji shod je na binkoštni pondeljek. Na binkoštni pondeljek bo tukaj dvojno sv. opravilo: prvo ob sedmih in drugo ob 11. uri.

Dravska dolina. Shod v St. Janžu, ki je bil v prvi vrsti namenjen Korošcem in Sp. Mislinjski dolini, je dobro vplival tudi na stajersko Gornjo Podravje. Spravil je na noge naše posilne meje Marenberga in Mute, da so se sli poskušali s slovenjegraškimi in koroškimi tovararji v umetnosti, ki se ji pravi pobeg. Dasi nismo bili torej podravski Slovenci na shod posebej povabljeni, kakor so bili komandirani Nemci, smo imeli vendar kar se je potem na vzklu videlo, nad njimi večino. Za ločitev duhov je pa ta shod mnogo pomagel. Takoj je naraslo število tistih, bodisi da so bili na shodu ali so čuli o njem samopraviti ki so sprejeli geslo s shoda za svoj. Nikdar nobenemu Nemcu se ne klanjati. Kakšno gesto so kaj sprejeli Mučani, pri vuzeniškem Loeweinu ki jih je povabil grede k sebi, bom poročal.

Ribnica na Pohorju. Na Belo nedeljo je bil občni zbor našega bralnega društva Udeležba je bila z ozirom na krajevne in časovne razmere zelo povoljna. Podali so se lepi nauki o delovanju bralnega društva katerih smo se zopet spomnili. Udnine se je nabralo 91.— K. Pristopajte pridno k bralnemu društvu, ki ponuja obilno pouka, razvedra in zabave!

St. Ilj pri Velenju. Govor g. dr. Hohnjeca na občnem zboru izobraževalnega društva je vzbudil v naši župniji navdušenje in veselje za izobraževalno delo. Tudi me mladenke se hočemo udeleževati tega dela. Digniti hočemo svojo izobrazbo. V okvirju izobraževalnega društva si bomo ustanovile dekliški zvezo. Upamo, da si bomo kmalu izvolile svoj odbor.

Sv. Andraž pri Velenju. Slovensko katoliško izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 14. t. m., ob treh popoldne, dve gledališki igri in sicer: »Mufasti muzikant« in »Volkašin.« K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Konjice. Na Velikonočni pondeljek je umrla na Brdu v 67. letu svoje starosti Marija Kokol. Bila je vzgledna krščanska žena in mati in skrbna gospodinja. Svetila ji večna luč!

Celje. Duhovne vaje za dekleta bodo pri Sv. Jožefu nad Celjem po tretji nedelji po Vel. noči. Začetek dne 22. aprila zvečer ob 6. Sklep dne 26. aprila zjutraj. Dnevni red po novem času. — Predstojništvo misijonarjev.

Rajhenburg. Po daljšem preseljevanju je priredilo naše Izobraževalno društvo zopet igro, deloma poučno, deloma zabavno in šaljive vsebine, ki je prav lepo uspela. Igrali so dobro. Ljudi pa je bilo toliko, da je prostorna dvorana kaplanije bila premajhna in jih mnogo ni dobilo več prostora. Od čistega dobička se je poslalo 200 K za dr. Krekov spomenik. Veliko zanimanje za prireditve pa bo društvu v spodbudo, da prav kmalu zopet kaj enakega uprizori. — Iz ruskega vojnega vjetništva sta se vrnila Pribožič Miha iz Ponikve in Strnad Jožef iz Stolovnika. Praviata, da jima še ni bilo preslabo.

Iz brežiškega okraja. Dobro bi res bilo, da bi ne bilo več strogega rekviriranja žita, kakor smo že čitali v »Slov. Gospodarju.« Koliko žita bi mogli oddati, bi se pa mi občani iz Golobinjeka ne mogli zavezati pred žetvijo, ker je pri nas slab žitni kraj in pridejo raznovrstne uime ter še za nas ne zraste dovolj žita. Država bi se pač naj zavezala, da ne bode več rekvirirala vprežne in druge potrebne živine, ker če ne bo živine, ne bo ne gnoja in ne žita. Precej živine smo morali oddati tudi zaradi pomanjkanja krme. Vsak mesec smo v strahu zaradi živine. Gosp. župan pravi, toliko glav živine moramo oddati ta mesec in vsi se v strahu povprašujemo, kje je bomo toliko vzeli. Ne vemo, če je res ali ne, ljudje govorijo, da bodo nam slovenskim Stajercem in tudi Kranjcem odvzeli vso živino do zadnjega repa. V nemškem de-

in dežele, na Avstrijskem, Ogrskem in Hrvatskem so pa imeli precej polne hleve živine, med tem ko imamo mi že skoro prazne hleve. Tako se dela z nami! Naj bi se že vendar enkrat nehali s prisilno oddajo živine. — Golobinjski občani.

Sv. Ema pri Pristavi. Dne 14. aprila t. l. pride naš g. drž. in dež. poslanec dr. Franc Jankovič poročat svojim volilcem o delovanju v državnem zboru in o velikem napredku Jugoslovanskega kluba. Shod se bo vršil popoldne po večernicah ob 3. uri v prostorih župnišča pri Sv. Emi. Poslanec bo govoril o nasilnih rekvizicijah živine, sena in žita. Povabljeni so na shod volilci iz šmarskega, rogaškega in kozjanskega okraja. Udeležite se shoda gotovo v velikem številu, da se pogovorimo z gospodo poslancem o naših težavah in mu izročimo svoje želje. Pridejo tudi bratje Hrvatje. Dne 14. aprila k Sv. Emi!

Zibika. Povrnili se je iz ruskega vjetništva dne 23. marca Leopold Smole, posestnik na Škofiji. Razveselili so se ga domači, sosedje in znanci. Dve dolgi leti se nismo videli. Niso zaman molili otroci, saj pravi pregovor: Molitev nedolžnih oblake predere. Upajmo, da se še prav kmalu povrnejo drugi, ki so še tam v daljni Rusiji.

## Umetnost in umetniki.

Vojak v Mariboru (I. S.): Naši poslanci so vse storili, da se pusti kmetске črnovojnike na dopust. — Petošolec v Celju: Taki poljški niso za naš list. — Poljčane: Brez podpisa, roma v koš. — Središče: Preobširno. Pride v »Strazo«. — Sv. Benedikt v Sl. gor.: V takih kočljivih zadevah je najbolje, da se obrnete do spretnega pravnika. — Prerad pri Juršincih: Žal, da je tako. Rekvizicija živine je sedaj povsod tako hula. Edina pomoč proti rekvizicijam je konec vojske. — Špitalič: Preobširno. Bomo prihodnjič nekaj porabili.

Cirilova Tiskarna v Mariboru vladno naznanja vsem cenjenim odjemalcem, da je prisiljena od zdaj naprej pošiljati naročeno blago »priporočeno«, radi česar se bodo reči seveda podražile za 25. vin. Izgubi se namreč zdaj na pošti silno veliko pošiljatev, da celih velikih zavojev, česar seveda pošta ne povrne. Zato prosimo, da cenj. odjemalci kolikor mogoče naročijo več reči skupaj da se ne izda preveč za nepotrebne poštnine.

Molitvenike za birmance. Botri najrajši kupijo birmance lep molitvenik za spomin. Prav je tako. Pa kje ga dobiti in kakšen naj bo? Kakor vsega, primanjkuje letos tudi molitvenikov, ker knjigovezi skoraj nič več ne delajo radi pomanjkanja materijala. Radi tega nekaterih molitvenikov ni več dobiti. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru še ima v zalogi in toplo priporoča nekaj sledečih prav primernih molitvenikov za birmance v različnih vezavah, vse z zlato obvezo s poštnino vred po poleg stoječih cenah:}}

Marija Kraljica vseh svetnikov po K 3:10; 3:30; 4:10.  
Marija varhinja nedolžnosti po K 2:90; 3:10.  
Rajski glasovi po K 2:90; 3:10.  
Češčena si Marija po K 1:40; 2:90; 3:30.  
Skrbi za dušo po K 2:90; 3:10; 4:10.  
Duhovno veselje po K 3:—; 4:30; 4:70; 4:90.  
Jezus prijatelj otrok po K 2:90; 3:60; 3:80.  
Angelj varih po K 1:40.

Brez poštnine stanejo navedene knjige 40 vin manj. Za birmance najbolj priporočamo »Duhovno veselje«, ker obsega ravno nauk o sv. Duhu in razne pobožnosti k Bogu sv. Duhu.

Naročili smo od navedenih knjig tudi boljše, dražje vezave, a še dozdaj sploh nismo nič dobili. Ako dobimo, jih še objavimo.

Ti molitveniki se lahko naročijo pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Doposlani se bodo priporočeno.

Posestniki! Ze pred 10 leti so gospodarski častniki pisali, da je samo v naši državi perutnina donasala letno 7 milijonov K več dohodkov kakor pa goveja živina. In dandanes, ko prodajate drobne živali najmanj desetkrat dražje in vam perutnina tako rekoč zlata jajca leže, bo se pač vsak dober gospodar varoval katerekoli izgube svojih živali, ker škoda bi bila prevelika. Zato vam prav toplo priporočamo sredstvo »Palma« in vas opozarjamo na tozadevno naznanilo v našem listu.



Literijske številke.

Trst, 3. aprila 1918. 42 47 87 68 20
Dunaj, 6. aprila 1918. 47 3 26 28 25

MALA NAZNANILA.

Ena beseda stane 10 vinarjev.

Kupi se: XX

Kupim konja ponija okoli 150 cm visokega; starost 5 - 9 let. Naslov: Ivan Poznič, pos. Smartno pri Gornjem gradu. 429

Stare pohištvo se kupi oziroma zamenja za živila. Vamlek, Maribor, Gosposka ulica 52.

Mišica (vila) v Mariboru ali v bližnji okolici, pri kateri je večji vrt ali sploh kaj več sveta, želi kupiti ali vzeti v najem slovenska rodbna. Ponudbe pod: Prijeten dom št. 4/5 na upravništvu "Sl. Gospodarja."

Vinski kamen, vsako množino kupi po najboljših cenah trgovec Ivan Prešern, Maribor, Glavni trg, 10. 380

Travnik in njiva v bližini mesta Maribora se kupi ali vzame v najem. Vpraša se pri trdnici Tischler, Maribor, Tegetthof-ova ulica št. 19. 221

Travnik, polje ali malo posestvo v mariborski okolici se vzame v najem ali pa se kupi. Ponudbe na upravništvu pod "Malo posestvo v mariborski okolici št. 382".

Pozor!

Franc Drobnič leani trgovec v Laškem trgu kupi vsako množino bukovih drogov (švelarjev) za plača iste po 7-80 komad. Kupin pa tudi okrogel bukov les. 754

KUPIM

korenje, repo, kisló zelje, kisló repo, strd, drevesno skorjo, ježice,

po najvišjih cenah in tudi po vagonih za aprovizacijo. Ponudbe Karla Rayer, Maribor, Tegetthof-ova ulica 57.

Kupim večje posestvo

z dobrimi travniki in gozdovi na Južnemstajerskem (najraje v Sav. dolini) in prosim ponudbe s podrobnim opisom. Naslov pove upravništvu "Slov. Gospodarja." 942

Proda se: XX

Proda se čvrsto deteljno seme "Lucerna" pri Viktorju Andrejek, Koroška ulica 22, Maribor. 463

Na prodaj je pohištvo: Omare, visoke omare s predali, veliko ogle-dalo, postelje, železna miza za pisarno, zofa, stari čevlji. Antonija Gorjak, v Krčevinah št. 193 pri Mariboru. 455

Poskrbim vsakemu železni mlin za vsako vrsto zrnja mljeti; lahko en sam otrok žene. Cena 105 K. Če si vsak sam po nje pride, mu lahko vse razkažem. Janez Deutschman, Selnica ob Muri, p. Sv. Ilj v Sl. goricih. 269

Apno in cement se bo v kratkem prodajalo na postaji v Pesnici in se naj naroča v trgovini Birgmajerja v Mariboru, Tegetthof-strasse 77, bodi si na drobno ali pa v celih vagonih. 449

Ročni aparat za ostanje, komplet, švicarski fabrikat, se pošilja po povzetu 20 K. V zalogi se samo 10 komadov. Zinauer & Co. Sv. Jakob v Slov. gor. 443

Kuharica iz dežele želi vstopiti v službo v župnišče. Zvesta, skrbna ter vajena vsakega kmetkega dela. Naslov v upravništvu pod "Kuharica št. 464".

Dobrošarji za vinogradno delo se sprejmejo. Hrana opoldne in do bro plačilo. V. B. Badl, Krčevina pri Mariboru 89.

XX Službe: XX

Iščem za takej za posestvo na de- želi z vinogradom, pridne v vseh poljedelskih strokah popolnoma izveščane in večje ženske ose- bo, ki tudi sama prime za delo. Ponudbe g. Karlu Versche, trgo- vec, Mariber, Gosposka ulica št. 19. 458

Viničar in sicer pridne s 3 - 4 delavskimi osebami se za stalno sprejme proti dobri plači. Vpraša se pri Francu Heinig, Ptuj. 456

Hlapec za konje in hlapec za krave ter 1 dekla se sprejme pod ugodnimi pogoji. Franje Rajh, Bi- strica pri Mariboru. 453

Deklo iščem. Nastop takoj. Pogoje pod: Kopic, nadučitelj pri Sr. Le- nartu v Slov. gor. 444

Razpisuje se organista in cerkve- nikova služba v Smledniku na Go- renjskem Dohodki so sledeči: Stal- na letna plača 780 K, postranski dohodkov okoli 500 K, ožitek njive in gozda, prostovoljna pne- nična in prosena bira, prosto le- po stanovanje v "Društvenem do- mu." Nastop službe 1. junija. Vo- diti je treba tudi društveno petje in tamburški zbor. Upoštevali se bodo samo Cecilijanci z dobrimi spricvali. Župnijski urad v Smled- niku. 448

Velika novozidana hiša, pripravna za vsaki obrt, z velikim rodovitnim vrtom, ob glavni cesti, blizu cerk- ve v Trbovljah se prodaja Ignac Toplak, mizarstvo s strojnimi obr- atom v Trbovljah. 426

Polovnjak sadjeva in nekaj kokoši na prodaj. Naslov pove upravništvu pod št. 425.

Proda se pohištvo za eno izbo. Čerič - Mozartova ulica 46 pr t- lično. 436

Pozor! Prav dobro delani ročni mlin je na prodaj; mliti se more vse: pšenica, koruza, ajda i. t. d. Resselgasse št. 8 Maribor. 438

Proda se lepa moška obleka in štajerska suknja Vpraša se: Čerič, Maribor, Mozartova ulica 46, pri- tličje. 440

Enonadstropna hiša v Mariboru, v kateri se nahaja 5 stanovanj z dvema sobama, z velikim vrtom je radi preselitve na prodaj. Kje, pove upravništvu tega lista pod "Hiša št. 437".

Moški čevlji št. 42 K 90-, ženski "stifletni" št. 40 K 80-, skora- raj poplomsa novi, z močnimi kožnatimi podplati; predvojnega blago, se le slovenski stranki prodaja. Pismene zglasitve na "Mehlata", Gradec, Steyerg. 60/II.

Zaradi prenave prodam motor sistem "Renauer" 10 - 12 konj- skih sil, žago (Gattersäge) stružni stroj (Hobelmaschine), 50 cm. par umetnih kamnov, vse kakor novo z jamstvom. Franc Mahen, stroj- nik v Trbovljah, p. Celje. 386

Za svojo se da 6 mesecev stara dek- lica. Naslov: Erman Neža, Land- wehr. 5. Maribor. 431

Deklica poštna in močna, zmožna hišnega in vrtnega dela, se takoj sprejme. Plača dobra. Pismene po- nudbe na upravništvu "Gospodarja", pod "Poštenost 422". 430

Uboaga deklica se išče v službo k- enemu otroku v trg. Josip Sernee, pos. Strass 30, žel. postaja Spiel- feld. 421

Iščem za graščino pridno, poštno in snažno starejšo ženo, katere se razume pri svinjah, zna molziti, kruh peči in navadno hrano ku- hat. Plača K 40- mesečno. Po- nudbe v navedbo, kje je do sedaj služila, naj se pošljejo na Ana Majdič, Celje. 411

Kuharica, ki bi imela kuhati za tri osebe in oskrbovati tri svinje, se sprejme. Ponudbe z zahtevno plačo, naj se pošljejo na upravni- štvu "Slov. Gospodarja" Maribor pod "Kuharica" št. 413.

Močno deklo (kravarico), ki zna dobro molziti in je uporabna za poljedelska dela, se takoj sprejme pri gospe Emiliji Katin, Goraja Polskava pri Pragerskem.

Solidna prodajalka, ki je dobro veščica trgovine mešanega blaga, in razume oba deželna jezika, mora tudi v go-polinista pomagati, se sprejme pri g. Karl Sina, Poljčane.

Za gospodinjstvo za malo posestvo v bližini mesta se sprejme starejša gospodična, stare 40 let naprej imajo prednost. Vpraša se: Mari- bor, Kasserergasse 7, I nadstr. pri lastnici hiše. 356

XX Razna: XX

Odšel je, dne 16. marca od doma 13 letov fant Matjašič Ludovik. Kdor kaj ve, naj naznanja staršem: Matjašič Anton, Studenci pri Ma- riboru, Pecova ul. 12. 454

Vico in sadni mošt, motno, pe- kvarjeno, zavreto kakor tudi duh po plesnobi se popravi. Prosi se v zvezo poslani na naslov: Peter Skorbec pri ocelnem odpora Gorica, Prizorško. 89

Popravek.

Net ca iz Ormoča v "Marburger Zeitung" z dne 18. decembra 1917 o gospe Antoniji Maček je na- pačna. Kajti pri prizivni obravnavi, dne 3. aprila 1918 je bila gospa Maček popolnoma oproščena. 447 G. M.

Zgubila se je v soboto, 6. aprila proti večeru na poti od Bombekove gostilne do Sv. Petra na (Zeniku) zelenkasta ogrinjača (pled). Pošten najditelj se prosi, da je odga proti z elo lepi in a grad i v Mariboru Elizabetna cesta 21 pri g. dr. Ja- čiču ali pa pri Polanu pri Sv. Lenartu. 452

Srednjevelik potni kovčeg je dne 14. marca izgubil na kolodvoru v Ljutomeru. Kovčeg, težek približno 20 kg, je dvakrat rjavo počrtan in ima na široki gornji strani 2 jer- mena za držaj. Kdor oskrbi, da se dobi kovčeg nazaj, dobi pri že- leniški postaji v Ljutomeru 50 K nagrade. 461

30 K nagrade. Izgubil je na že- leniški postaji Bruck invalid Rudol- f Sever knjižico (notes). Notri je bil list od superarbitracije. Do- bri človek, ki to najde naj knji- žico povrne na naslov: Rudolf Sever, Loka 48, Černikelj, Istra. Dobi 30 K nagrade. 562

Moške, ženske in deške obleke za mast ali druga živila. Čare, Ma- ribor. Tegetthofova ul. 32, II. nadstr., levo. 445

Črna obleka za dečke za birno se zamenja za živila Wildenrainer ulica 8, vrata 4, Maribor. 446

4 orala travnika in 1 oral njive se da v najem pri okrajni cesti v bližini Maribora. Naslov v upra- vništvu pod "Travnik 419."

Za kmetске pridelke kakor: jajce, maslo, krompir, fižol i. t. d. se za- menja stara dobra moška obleka pri A. Malopran, Celje, Gosposka ulica 7. 417

Kmetovalci pozor!

Kdor si hoče napraviti zdrav in dober domač sir iz kravjega mle- ka, naj pošlje po nakaznici kron 88- in dobi eno škatljo širša in poduk zraven. Pri meni se dobi še nekaj parov lesenih čevljev št. 36 za 26 kron. Imam serkove me- tlje po 4 krona in moške dežnike po K 40. Denar se pošlje naprej. Se priporočam Jožef Frenetič, trgovec Landol, Postojna, Kranj- sko. 434

Posestniki! Vsakovrstna piščeta in odrasle pernatino, kunce in svinje ozdravite grize (tudi krvava) in vsakere drsljavosti ter difterije celo gotovo edino le s PALMA. To, mnoge preskušeno, z najolj- šmi spricvali in leta 1910 z ve- like srebrno svetilno odlikovano sredstvo z navodilom dobite takoj zavarovane poštnine prosto, če v naprej pošljete 5 K, ali večkrat- tako. - Ker snovi za PALMA dobiti ni, jaz pa tega izdelka le malo imam, svetujem, da naročite takoj. - I. E. Weixl, Maribor, Gosposka ulica 33., (trgovina s papirjem.) 405

Barva za obleke

5 zavit, z navodilom, poštelje K 8-20.

Moka, Mehlata'

20 zavit, 4 50 gr. K 60-., "Mehlata", Gradec, Steyergasse 60 II. Zastopniki popust. 290

KISLO VODO IN VINO

razpošilja:

A. Oset, p. Guštanj,

Koroško. 391

Zahtevajte

zastanj in poš- tine prosto moj cevik s podobami ur, zlatine, srebr- bine, godbenih instrumentov itd

Ivan Konrad,

ces. in kr. dvorski dobavitelj, Most št. 1954, (Brux) (Česko).

Niklaste ali jeklene anker ure K 26.-, 28.-, 30.-, iz bele kovine (Gloria-srebro), Goldin ali jeklene Remont. ure z dvojn- im pokrovom K 36.-, 40.-, 50.-, 60.-. Violine K 22.-, 24.-, 26.-, vlačne harmonike K 26.-, 28.- in višje. Za ure triletno jamstvo. Pošilja se po povzetju. Zamenjava dovoljena, ali denar nazaj. (4 Duk).

ces. in kr. dvorski dobavitelj, Most št. 1954, (Brux) (Česko).

Niklaste ali jeklene anker ure K 26.-, 28.-, 30.-, iz bele kovine (Gloria-srebro), Goldin ali jeklene Remont. ure z dvojn- im pokrovom K 36.-, 40.-, 50.-, 60.-. Violine K 22.-, 24.-, 26.-, vlačne harmonike K 26.-, 28.- in višje. Za ure triletno jamstvo. Pošilja se po povzetju. Zamenjava dovoljena, ali denar nazaj. (4 Duk).

ces. in kr. dvorski dobavitelj, Most št. 1954, (Brux) (Česko).

Niklaste ali jeklene anker ure K 26.-, 28.-, 30.-, iz bele kovine (Gloria-srebro), Goldin ali jeklene Remont. ure z dvojn- im pokrovom K 36.-, 40.-, 50.-, 60.-. Violine K 22.-, 24.-, 26.-, vlačne harmonike K 26.-, 28.- in višje. Za ure triletno jamstvo. Pošilja se po povzetju. Zamenjava dovoljena, ali denar nazaj. (4 Duk).

ces. in kr. dvorski dobavitelj, Most št. 1954, (Brux) (Česko).

Niklaste ali jeklene anker ure K 26.-, 28.-, 30.-, iz bele kovine (Gloria-srebro), Goldin ali jeklene Remont. ure z dvojn- im pokrovom K 36.-, 40.-, 50.-, 60.-. Violine K 22.-, 24.-, 26.-, vlačne harmonike K 26.-, 28.- in višje. Za ure triletno jamstvo. Pošilja se po povzetju. Zamenjava dovoljena, ali denar nazaj. (4 Duk).

Prodajatelj konzumnih reči in ka- ere trdnice teh nočejo iskati, naj vej naslov pošljejo na lučebno ovarno Hugo Pollak, Kralj. Vino- grad, Praga, Jungmannova cesta št. 33. telef. pisarne 5496, telefon tovarne 5455. 258

200 K nagrade

onemu, kateri mi označi tatu, ki je v noči od 6. od 7. t. m. v mo- jem hotelu iz sobe za tuje po- kradel vse opravo v vrednosti nad K 2000.- Oznacba: Dotični go- vori nemško in slovensko po ma- riborskem narečju, je srednje ve- likosti ter kakih 30 let star. Kot posebno znamenje ima pri ustni- cih kakor tudi na čelu že v laseh podolgovato znamenje (vrezek, Narbe) mustaste rdečkaste in krat- ko ostrižene. Tozadevna naznanila se prosil poslati Josip Stelzer, ho- telir v Celju. 439

Cunje

vseh vrst, juta, odpadki novega sukna, krojaški odrezki, raztrgane nogavice, raztrgane moške in žens- ke obleke, stare posteljne odeje, koce, kosti, konjske repe, svinjske ščetine, kupuje po najvišjih cenah M. Thorinek & Co. Celje. Trgovci in nakupovalci od hiše do hiše dobijo boljše cene! \$11

VASLO na

redni občni zbor

Ljudske hranilnice in posojilnice v Celju

registr. zadr. z neom. zav., kateri se vrši v nedeljo, dne 28. aprila 1918, ob 10. uri dopoldne v posojilnični posvetovalnici.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Potrjenje računskega zaključka in razdelitev čistega dobička za l. 1917. 4. Volitev načelstva. 5. Volitev nadzorstva. 6. Slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti se vrši jedno uro pozneje drug občni zbor z istim dnevnim redom, kateri brezpogojno ve- ljavno sklepa. Načelstvo. 451

Srab, srbečico, garje

odstrani takoj dr Emil Fleschevo originalno, postavno zavarovano "Skaboforn rjavo mazilo". 457

Poskusni piskrček K 2-30, velika posoda K 4-., posoda za celo družino K 11-.. Pri večjih naročilih za živali veljajo sledeče cene: 1 kg K 25-., 5 kg K 100-., 10 kg K 180-., 25 kg K 400-.. Ekspedicija franko. Dobiva se edino le pri izdelovatelju: Dr. Emil Flesch, Kronska lekarna, Győr (Raab), Ogrsko.

Popravilo ur

vseh vrst, najnižje cene; za vsako popravilo jamstvo. Prva štaj. popravilnica ur, Gradec, Griesplatz 36, I. (13 Kienr.)

Ivan Karničnik,

posestnik v Činžatu,

po dolgi mučni boleznii, spreviden s sv. zakramenti v sredo, dne 10. aprila 1918 ob 1. uri zjutraj v 47. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Telesni ostanki dragega rajnika se bodo položili v petek, dne 12. aprila 1918 ob 10. uri dopoldne na pokopališču v Pušcavi k zadnjemu počitku.

Činžat, dne 10. aprila 1918.

Žalujoči ostali.

430



# Kupuje

po najvišji ceni vsako množino  
199  
**kapnin cerkvenih sveč**  
**Milan Hočevar,**  
Celje, glavni trg.

# Rakve za mrliče,

vsake velikosti se dobijo vsak čas gotove pri  
**IVANU PODGORŠEK,**  
na Bregu pri Ptuju. 378

# Pohištvo

za spalne in jedilne sobe, knjižnice i. t. d., kuhinjska  
oprava, posamezne omare, postelje, mize, stole, predalčne  
omare iz mehkega in trdega lesa, otomani, spalniki divani  
ter vse vrste lesenega, železnega in tapciranega pohištva  
po jako nizkih cenah samo v trgovini

**KAREL PREIS,**  
Stolni trg št. 6., Maribor.

Genki zastoj! Slobodno na ogled!  
Razpošiljam na vse strani pohištva. 345

## SIJAJNO BODOČNOST

imajo turške srečke in nove srečke avstr.  
Rdečega križa vsled njihove vedno zvišujoče  
se denarne vrednosti! Vsaka srečka zadene!  
Glavna dobitka znašata čez  
**1.000.000 kron**  
Natančno pojasnilo z originalnim načrtom  
razpošilja brezplačno: Srečkovno zastopstvo  
št. 15, Ljubljana. 243

# Smrekovo skorjo,

čreslo in kostanjev les kupi vsako množino  
**Jakob Vrečko,**  
Maribor, Cvetlična ulica št. 8. 1092

Specerijaska in kolonijalna trgovina

Na debelo! **Ivan Ravnikar,** Na drobno!  
**Celje**

kupuje po najvišji dnevni ceni  
**SUHO SADJE** ter je za to edini  
nakupovalec za okraj Celje.

Naročajte, priporočajte, podpirajte v prvi vrsti svej  
list v Novem mestu

# Dolenjske Novice

vsi dolenjski rojaki, ki živite na zelenem Štajerskem  
Naprej plačana letna naročnina 5 krone.

## „Panorama-International“

Maribor, Grajski trg štey. 3, zraven gostilne „k črnemu  
orlu“ se priporoča za obilen obisk. Odprto cel dan. Vstopnina 30 v.  
skroci 20 v. Predstava traja 25 minut. Vojni dogodki iz vseh bojišč,  
pokratinje vseh dežel celega sveta v naravni velikosti, slikovite in  
zanimive. Za malo denarja in malo izgubo časa se vidi mnoge zanimi-  
vesti celega sveta. Kdor si enkrat ogleda „Panorama“, pride spet,  
ker se vedno nove predstave.

## V Prvi gorenjski razpošiljalnici IVAN ŠAVNIK, Kranj se dobi

po celem svetu znana? „Gorenjska kosa“,  
katera je izdelana iz fine, srebrno-jeklene  
tvarine. Lahka kot pero, ž njo kosi lahko  
vsaka ženska.  
Kdor še ni poskusil te neprekosljive kose,  
naj si jo naroči takoj, ker se je bati, da  
bodo pozneje zmanjkale. Za vsako koso se  
jamči.  
Dolgost in cene kos so:  
cm 50 55 60 65 70 75 80 85 90  
pesti 5 5 1/2 6 6 1/2 7 7 1/2 8 8 1/2 9  
K 8.—, 8.20, 8.40, 8.60, 8.90, 9.—, 9.20, 9.40, 9.60  
272  
Trgovci pri večjem odjemu dobe popust.

**Kot začetnik**  
se toplo priporočam preč. duhovščini in cerkvenim  
predstojništvom za vse v mojo stroko spadajoče delo:

**Miloš Hohnjec,**  
kipar in zlatar v Celju,  
Gaberje 18 (pri domobranski voj.)

# Vojakom

na bojišču primanjkuje berila.  
Matere, sestre naročite svojim  
možem, sinovom in bratom  
„Slovenski Gospodar“ in  
„Stražo“.

## „Slovenski Gospodar“

stane za 3 mesce 1 K.

## „Straža“

stane za 3 mesce 3 K.

Vposlajte naročnino in natančni vojno-  
poštni naslov.

# Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru

reg. zad. z neom. zav.



**Hranilne vloge** se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo po najvišji obrestni meri. Obresti se pripisujejo h kapitalu  
1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižnice se sprejemajo last gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo.  
Za naloganje po pošti so poštne hranilnice položnice (97.878) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

**Posojila se dajajo** le članom in sicer: na vknjižbo prosti papirni varčevci po 5%, na vknjižbo spleh po 5 1/2%, na vknjižbo in poročilo po  
5 1/2%, in na osebni kredit po 6%. Kadarje izposojajo na ustno vrednostnih papirjev. Delgove pri drugih denarnih zaveza  
prevzema posojilnica v svojo last proti povratni gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Predajo na vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koliko.

**Uradne ure** so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsake sobote od 8. do 12. ure dopoldne izvenredni pomanjke. V uradnih urah se sprejema  
in izplačuje denar.

**Pojasnila se dajajo** in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.  
Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiravnike.

Stolna ulica 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo.)

# POSOJILNICA V GORNJI RADGONI

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

**Hranilne vloge** se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo po najvišji obrestni meri. Obresti se pripisujejo brez posebnega  
naročila koncem vsakega leta h kapitalu. Hranilne knjižnice drugih zavodov se sprejemajo brez vseh stroškov kot hranilne vloge, ne da  
bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za naloganje po pošti so strankam na razpolago položnice c. kr. poštne hranilnice št. 93.871. Rentni  
davek plačuje posojilnica sama.

**Posojila** se dajajo pod najugodnejšimi pogoji  
in sicer na vknjižbo po 5%, na poročilo po 5 1/2%. Izposojuje se tudi na zastavo  
vrednostnih papirjev. Delgove pri drugih denarnih zavodih prevzema posojilnica v svojo last. Tozadevni stroški ne presegajo nikdar 7 K. Prošnje za vknjižbo novih kakor tudi za izbris starih posojil dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

**Uradne ure** so vsak torek in petek od 9. do 12. ure dopoldne. Ako pa pride na ta dan praznik, se uraduje naslednji dan. Ob uradnih urah se sprejema in izplačuje denar. Posojilnica izplačuje tudi obresti vojnih posojil brez vsakega odbitka.  
**Pojasnila** se dajejo, prošnje sprejemajo in vsi drugi uradni posli izvršujejo vsak delavnik od 8. do 12. ure dop. in od 2. do 5. ure pop.  
**Uradni prostori** so v lastni hiši, Gornji  
gris štey. 8.



## LJUDSKA HRANILNICA in POSOJILNICA v CELJU,

reg. zadruga z neom. zavezo.

Obrestuje hranilne vloge po 3 3/4%. Za nalaganje po pošti na razpolago položnice poštne hranilnice št. 92.465.

Daje posojila pod ugodnimi pogoji na vknjižbo, na poroštvo in zastavo. Vknjižbo izvršuje posojilnica brezplačno; stranka plača le koleke.

Uraduje vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.  
Hotel beli vol. Graška (Cesar Viljemova) cesta št. 9.

## Prodaj decimalne tehtnice

v vsaki poljubni nosilnosti. Vage v nosilnosti 150 kil morem dobaviti takoj, vse druge vrste vag pa v najkrajšem času. Uteži so iz kovanega železa in vsaki vagi priloženi. Tozadevna pismena vprašanja izvolite vposljati na upravništvo »Slovenskega Gospodarja« v Mariboru pod »tehtnice 416«.

## Na prodaj je motor s plinovitim pogonom 16-20

konjskih sil rabljem pa v dobrem stanu kakor tudi žaga 18 (Vollgater). Pojasnila da Ivan Hajny, Maribor ob Dravi, Kokošinekova ulica št. 32

## Krapina - toplice lečijo protin reumo (trganje), padavico (Ischias).

Pojasnila i prospekti zastoj. Dobra preskrba zagotovljena. (Kienr.)

## Senzacionalna novost!

## LURION krema-vosek za čevlje.



### V 5 minutah

more vsak od 1 kemada Lurion krema-voska za čevlje skuhati četrt kilograma najboljšje kreme za čevlje. Cena 2 K. Dobiva se povsod!

Montanwachs-Werke A.G.  
Dunaj, IX. Nussdorferstr. 20.

## Najnovejši računar

ali računska podlaga,  
v katerem se nahaja

vse v kupilo in prodajo potrebno  
že natanko preračunjeno. Izdaja v kronski veljavi.

Cena 1.60 K po povzetju. (12 Kienr.)

Tisek in založba Jan Leona star, Celovec.

## Vsak si lahko obleko in platno barva sam! „Barva“

za barvanje oblek in platna se dobi v sledečih barvah: črna, modra, rdeča, zelena, siva in rjava v zavitkih po 60 vin. Izvršijo se tudi počstna naročila.

Karl Loibner,  
turdka pri „Zvoncu“, Celje.

## ZAHVALA.

Za obilne dokaze odkritega sočutja povodom težke, neradomestljive izgube moje nad vse ljubljene žene

Terezije Korošec roj. Jurkovič

izrekam vsem svojim znancem in prijateljem posebno pa sosedom in sosedom najprisrčnejšo zahvalo. Zlasti zahvaljujem vse ki so blago ženo tolažili v dolgi težki bolezni in njim ki so pri pogrebu izkazali moji nepozabni ženi zadnjo čast. Konečno se še posebno iz srca zahvaljujem vsem vlč. gg. duhovnikom za njih trud v bolezni in ob smrti moje žene.

Ptujska gora, dne 20. marca 1918.

Jurij Korošec.

## Obvestilo in zahvala.

Potrti globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem pretužno vest, da je naš iskreno ljubljeni dober soprog, oče, oziroma brat, stric in svak, gospod

## Alojz Arnečič,

vodja p., posestnik, častni občan občine  
Arnečič l. t. d.,

dne 30. marca ob 1 uri ponoči v 62. letu svoje starosti po dolgi, mučni bolezni po večkratnem sprejemu sv. zakramentov Bogu vdano mirno zaspal.

Veže nas dolžnost, da se tem potom javno zahvalimo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za obilne dokaze iskrenega sočutja povodom njegove smrti.

Prav posebno se zahvaljujemo velečast. g. dekanu duh svet. i. t. d. Rotnerju iz Skal, ki so vodili pogreb od hiše žalosti, velečast. g. Jurko, pameškemu in mestnemu župniku za večkratno tolažbo v mučni bolezni, za krasne in ganljive besede, ki so jih govorili ob odprtem grobu, velečast. g. Kostju za asistenco pri pogrebu. Istotako se iskreno zahvaljujemo vsem cenjenim gg. tovarišem, učiteljem za obisk v bolezni in obišo udeležbo pri pogrebu, slavnemu občinskemu odboru v Pamečah, vsem znancem in prijateljem, vsej mladini, ki je spremljala blagega rajnega k večnemu počitku.

Pokojnik je bil vzor noža, katerega je moral vsak spoštovati, kdor ga je poznal. Priporočamo ga v pobožno molitev!

Slovenji gradec, dne 2. marca 1918.

Pavla Arnečič, žalujoča soproga. 433  
Lojzka, Pavel, Anica, Marijana, otroci.

## Prva slovenska razpošiljalnica svetovnoznanih srebrnojeklenih KOS z znamko dvoj- ni orel z mečem,

katere so iz najboljšega najvlačnejšega jekla, lahke, na las tanko izdelane, najlepše izpeljane in za vsak kraj rabljive, se toplo priporoča.

Za vsak komad se garantira.  
Pri naročilu 10 komadov, se doda en komad zastoj!  
Kmetovalci, ogibajte se manjvrednega židovskega blaga!

Zahtevajte cenik! 403

Edina zaloga: Ad. Gaissa nasl.

Viktor Pilih, žalec

v Savinjski dolini.

## Zahvala.

Zahvaljujemo se vsem, ki so v tako obilnem številu spremili k večnemu počitku našo drago ženo ozir. ljubljeno mater

## Jožefo Seyfrid,

posestnico na Janževem Vrhu.

Bodi dober Bog vsem bogat Plačnik

Janžev Vrh pri Selnici ob Dravi,

dne 5. aprila 1918.

Rodbina Seyfrid.

## Obvestilo in zahvala.

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da je neizrečno ljubljena soproga, mati in sestra gospa

## Cecilija Dijak

na Veliki četrtek mirno v Gospodu zaspala.

Izrekamo obenem vsem prisrčno zahvalo, osobito vlč. gg. duhovščini, kakor tudi slov. pevskemu društvu za ganljivo žalostinko, tudi vsem sorodnikom in znancem ter vsem, ki so spremljali preblago nepozabno mater k zadnjemu počitku. Zahvala vsem darovateljem vencev. Priporočamo dušo blage pokojnice v pobožno molitev molitev in blag spomin. Raduj se pri Bogu!

Ljutomer, dne 30. marca 1918.

Globoko žalujoči ostali.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da je naša iskreno ljubljena svakinja

## Marije Veršič,

dne 16. marca 1919. ob 4. popoldne po kratki bolezni, v starosti 76 let, previdna s svetimi zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspala.

Truplo rajne se je odneslo iz Čagone dne 19. marca 1918 ob 1/2 9. uri k farni cerkvi Sv. Anton v Slov. gor. in potem na pokopališče.

Udeležila se je pogreba mladeniška in dekliška Marijina družba in veliko drugih. Lepa zahvala č. g. župniku in g. kaplanu pri Sv. Antonu v Slov. gor. za njih trud.

Spavaj, spavaj sestra dobro in uživaj večni mir.

Čagona, dne 31. marca 1918.

Žalujoči ostali:

Ana Veršič, omož. Šamperl, sestra.

Matija Šamperl, svak.

Konrad, Jakob, Terzija in Marija Šamperl sorodniki